

396
D. R.
RECTIUNEA
LVICĂ ȘI
OMENIALĂ
RAVITA

REGULAMENTUL
DE
VÂNĂTOARE
PE
DOMENIILE U. D. R.

152 57+

~~250 770~~

250
~~770~~

REGULAMENTUL VÂNĂTOAREI
PE DOMENIILE U. D. R.

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ

REȘITA

Str. 7 Noiembrie nr. 50

1852/78 B

732/80

PARTEA I.

1. CUI APARTINE VÂNATUL.

1. - Dreptul de vânătoare aparține proprietarului fondului sau uzufructuarului. (V. art. 1. din Legea pentru protecția vânatului și Reglementarea Vânătoarei din 1923 Mon. Of. No. 12. 19. Apr. 1923).-

2. - Nimeni nu are dreptul de a vâna pe proprietatea U. D. R. fără consimțământul în scris al proprietarului, sau reprezentantului său. (V. art. 6. din Lege).

3. - Proprietarul particular al unui teren cu o suprafață mai mică de 100 ha. sau de 1000 ha. pădure la munte și care este înconjurat de 3 părți de terenurile U. D. R., este obligat a arenda dreptul său de vânătoare Soc. U. D. R., iar Soc. U. D. R. este obligată a lua în arendă acest drept.-

În caz de neînțelegere decide Șeful Ocolului Silvic de Stat în raza căruia cade terenul, cu drept de apel la Consiliul Permanent de Vânătoare din Ministerul de Domenii. (V. art. 5. și 4. din Lege).

4. - Dreptul de Vânătoare nu aparține arendașului unui fond (poiană, livadă, etc), de cât dacă acest lucru este arătat în mod expres în contract. (V. art. 7. din Lege).

2. DREPTUL DE A POSEDA ARME DE VÂNĂTOARE, DREPTUL DE A PURTA ARME DE VÂNĂTOARE ȘI DREPTUL DE A ȚINE CÂINI DE VÂNĂTOARE.

5. - Nimeni nu poate avea armă de foc în casă fără un permis special de posedare eliberat de Prefectura Județului.-

De asemenea nimeni nu poate purta o armă fără un permis special de port armă eliberat de Prefectura Județului.

Permisul de posedare și permisul de port armă sunt valabile permanent până la revocare, dată de Organele Administrative.

Aceste permisuri nu dau dreptul de a vâna.-

Cine dorește să vâneze e dator să aibă și un permis de vânătoare eliberat conform celor arătate la art. 10. al prezentului Regulament.-

Permisul se eliberează cu restricțiunile arătate la capitolul Permisul de Vânătoare. (V. art. 41, 49 din Lege).

6. - Paznicii holdelor și Pădurarii particulari plătesc taxe pentru dreptul de a purta armă prin patronii lor. (V. art. 50. din Lege).

7. - Se scutesc de taxa de port armă :

a. - Cei ce posedă arme ca suvenire de familie și nu se servesc de ele,

b. - Instituțiunile publice, muzeele și autoritățile publice pentru armele aflate la dânsese,

c. - Cei ce posedă arme vechi și le țin ca ornament,

d. - Jandarmii, polițiștii de Stat, guardii financiari și personalul silvic pentru armele de serviciu și dacă nu le întrebuințează la vânătoare,

e. - Ofițerii și soldații pentru armele de serviciu militar,

f. - Cei ce posedă revolver și pistoale,

g. - Comercianții de arme pentru armele din magazin. (V. art. 52 din Lege).

8. - Pădurarii și Brigadierii silvici se pot folosi numai de armele lor de serviciu, neputând purta arme de vânătoare fără învoirea proprietarului. - (V. art. 54 din Lege).

9. - Ori cine este dator a declara armele aflate în posesiunea sa, precum și speciile de câine, ce are.-

Declarația semnată, indicând locuința celui obligat la taxă, se va face la Primăria respectivă în luna Iulie.- (V. art. 57. din Lege).

În comunele urbane capitale de județ declarația se face la Prefectură.-

3. PERMISUL DE VÂNĂTOARE.

10. - Cine voește să vâneze este dator să aibă *Permis de Vânătoare*. Permisul este nominal, cu fotografie și semnătură și nu poate fi cedat altuia.-

Persoanele cari nu locuiesc pe teritoriul Regatului Român pot obține permis de vânătoare numai cu garanția unui cetățean român, care are dreptul de vânat, locuiește în România și este contribuabil. În cazul nostru Societatea U. D. R. poate garanta pentru un strein, pe care îl invită la vânătoare. Garantul răspunde pentru toate pagubele făcute de protejarul său. (V. art. 36 din Lege).-

11. - Permisul de vânătoare se eliberează cu avizul Inspectoratului de Vânătoare, de Prefectul Județului, în baza cererii celui interesat, la care se va alătura chitanța Administrației Financiare sau a Percepției Fiscale pentru depunerea taxei.-

Permisele eliberate sunt valabile pe timp de un an. (V. art. 37. din Lege).-

12. - Dacă permisul se pierde, se poate elibera duplicat, plătind taxele legale plus spesele de publicare a anunțului în Monitorul Oficial.- (V. art. 38 din Lege).

13. Pe Domeniile U. D. R. sunt scutiți de obligația de a avea permis de vânătoare :

a. Inginerii, Brigadierii și Pădurarii Silvici, care sunt în serviciul Societății U. D. R. - însă numai când vânează din ordinul Societății.-

b. Bătăiașii, sau gonașii, care nu poartă armă, precum și acei, cari servesc vânătorilor ca ajutoare, fără a vâna ei însăși, iar vânătorii cari îi întrebuințează, sunt responsabili de orice delict sau contravențiune ce dânșii vor comite contra legii vânătoarei.-

Inginerii Silvici, Brigadierii Silvici și Pădurarii U. D. R. dacă merg la vânătoare pe alte teritorii în afară de U. D. R. nu pot vâna fără permisul legal de vânătoare.-

În raza Domeniilor U. D. R. personalul arătat mai sus este legitimează cu permisul de port armă, sau cu certificatul de purmânt, în copie sau în original.

La Vânătorile din Oficiu este obligatoriu numai permisul cu port armă nu și cel de vânătoare.- (V. art. 39. din Lege).-

14. - Permisul de vânătoare poate fi refuzat :

a. - Oricărei persoane care nu va fi înscrisă în rolul contribuțiunilor.-

b. - Oricărei persoane care prin condamnare judecătorească a pierdut unul sau mai multe din drepturile arătate la Art. 22. din Codul Penal.-

c. - Oricărei persoane condamnată la închisoare pe mai mult de 6 luni pentru răsvrătire sau violență contra agenților publici sau privați însărcinați cu paza vânatului.-

d. - Oricărei persoane condamnată pentru vagabondaj, cerșetorie, furt, excrocherie, abuz de încredere și șantaj (V. art. 41 din Lege).

15. - Permisul de Vânătoare nu se eliberează :

a. - Minorilor, dacă permisul nu va fi cerut de tatăl mama sau tutorele, înscris în rolul contribuțiunilor,-

b. - Păzitorilor de holde, câmpii și păduri, dacă nu sunt în serviciul ocrotirii și pazei vânatului,-

c. - Interzișilor,-

d. - Celor pedepsiți pentru braconaj, dacă nu au trecut 2 ani dela împlinirea pedepsei, celor cunoscuți ca braconieri sau tovarășilor lor, celor cunoscuți că cumpără vânatul dela braconieri,

e. - Celor condamnați pentru crime, sau delictе comise cu arme, pentru tâlhărie sau celor cari din cauza relelor purtări, a stării lor mintale, sau a antecedentelor lor, ar fi judecați ca putând face uz rău de armele lor,

f. - Celor cari s'au sustras dela condamnările pronunțate în contra lor pentru vreunul din delictеle prevăzute în această lege,

g. - Celor puși sub supraveghierea poliției.- (V. art. 42 din Lege).

16. - Funcționarul însărcinat cu eliberarea permiselor de vânat se va pedepsi de Ministerul, de care depinde acel funcționar, în urma cererii Ministerului de Domenii, cu amendă dela 100 până la 2000 lei, dacă va elibera permis cuiva despre care a știut că nu i se poate elibera.- (V. art. 43. din Lege).

17. - Refuzul permisului se va face în scris. Contra deciziei de refuz se poate face apel la Ministerul de Domenii în termen de 15 zile socotite de la înmânarea deciziei de refuz.-

Ministerul este obligat a hotărâ asupra apelului în 15 zile de la primirea actelor.- (V. art. 44. din Lege).-

18. - Oricine poate face apel la Prefectura Județului, dacă are cunoștință că s'a eliberat un permis contra dispozițiilor Legii.-

Dacă însă se va dovedi că cineva a făcut apel cu rea credință, se va pedepsi de Prefectura Județului cu 100-1000 lei amendă.-

Contra deciziei Prefectului se poate face apel la Ministerul de Domenii.- (V. art. 45 din Lege).

19. - Permisele sunt valabile pe timp de un an și anume pentru un an financiar. (V. art. 46 din Lege).

20. - Dacă după eliberarea permisului se constată că el ce l-a obținut cade în categoria celor arătate la art. 42 din Lege, permisul se va anula și taxa plătită pentru acel permis nu se va restitui.- (V. art. 47 din Lege).

21. - Vânătorul este obligat a purta totdeauna la sine permisul de vânătoare și la cerere va trebui prezentat orișărui agent de poliție, de administrație, pădurar, cantonier, șosele, păzitor de vânat public și particular, jandarm, trănicher, guard financiar și perceptor, cum și oricărei persoane care are o autorizație de control al vânatului, precum și ori cărei persoane care posedă un permis de vânătoare.-

Cel care din orice motiv ar refuza să prezinte permisul va fi obligat a întrerupe imediat vânătoarea și dacă este o persoană necunoscută, va fi silit să-și arate numele și locuința; iar pentru dovedirea afirmațiilor sale va trebui să depună zălog, sau să meargă la Primăria sau autoritatea judecătorească, care să constate identitatea sa, dresând cuvenitele acte.- (V. art. 48. din Lege).-

EPOCA ÎN CARE ESTE PERMISĂ VÂNĂTOAREA FIECĂREI SPECII
DE VÂNAT

În conformitate cu Legea Vânătoarei.

În lunile hasurate cu negru vânătoarea este interzisă

Ian.	Febr.	Mart.	April.	Mai.	Iunie.	Iulie.	Aug.	Sept.	Oct.	Nov.	Dec.	
								Cerbii: Cervoacele (ciutele) numai cu autorizația specială a Min. Agr. și Dom.				
								Cerbii lopatari (numai masculii)				
								Caprele negre de ambele sexe				
				Căprioarele (numai tapii) Femelele (capre) numai cu autorizația specială a Min. Agr. și Dom.								
								Epuri				
				Dropii și spurcați numai cocoși					Dropii și spurcați ambele sexe			
			Cocoșii gă- nilor de moun- te						Gănilor de munte ambele sexe			
								Fazanii și gănilor de alun				
								Potârnichele				
							Prepelile, cârștea, porumbii săl- batici, lurturelele, cocșarii (sturzii)					
									Lebedele, găștele și rațele săl- batici.			
							Ștările, becafine de toate speciile, precum și alte știri de vânătoare de apă, ștărcul cu egrelă numai cu autorizația Min. Agr. și Dom.					
Vânătoarea păsărilor cântătoare este interzisă pentru tot anul.												
Răși, lupi, vulpi, pisici sălbatice, țidari, vidre, vieruri și toate animalele și păsările răpitoare sau stricătoare vânătoarei ulii sau pestilor.												
Ursul numai cu autorizația specială a Ministerului de Agr. și Domenii												
			Mistreții (La U.D.R. mistrețul se vânează în lunile Aug. și Dec)									
Vânătoarea vulturului cu barbă este interzisă în tot cursul anului												

4. TIMPUL ÎN CARE VÂNĂTOAREA ESTE OPRITĂ.

22. - Vânătoarea pasărilor și animalelor sălbatice este cu desăvârșire oprită sub pedeapsa legii, în epocile indicate prin Lege și anual prin deciziile ministeriale. (V. art. 21 din Lege).-

23. - Ordonanțele Ministeriale sau deciziunile Direcțiunii Silvice și Domeniale U. D. R. pot anula în total sau în parte permisiunile de vânătoare date pentru epocile de mai sus, pentru toate speciile de vânat sau numai pentru anumit vânat din cuprinsul unui Ocol sau mai multor Ocoale.-

24. Este permis a vâna în orice timp al anului: Lupi, Bursuci, Vulpi, Pisici sălbatice, Viezuri, Nevăstuici, Dihori, Jderi, Râși, Vidre și alte animale sau pasări răpitoare stricătoare vânatului util. - Asemenea este permis în tot timpul anului vânatul pasărilor distrugătoare de pești. (V. art. 25. din Lege).

25. - În timpul cât vânătoarea este oprită, este interzis să prinde puii animalelor, să strice cuiburile pasărilor sau să aduna ouăle acestora.-

Se face excepție numai când interesul cultivei sau înmulțirii vânatului o reclamă - în care caz Direcțiunea Silvică va elibera permisuri speciale - cu autorizația Ministerului de Domenii.- (V. art. 22. din Lege).

26. - Importul și transportul vânatului viu cu păr sau cu pene și ouăle lor, se poate autoriza de Ministerul de Domenii chiar în timpul când vânatul este oprit.- (V. art. 23. din Lege).

27. - Începând dela a 7-a zi după oprirea vânatului este strict interzis să vinde vânatul sau dacă oprirea se referă numai la unele specii, vinderea, cumpărarea sau înscrierea acestora, pe listele de bucate în localurile publice este interzisă.-

Se face excepție numai cu vânatul păstrat în frigorifere, la vânzarea căruia autoritățile sunt în drept să cere vânzătoare.

rului unui astfel de vânat să dovedească proveniența lui
(V. art. 24. din Lege).

5. MIJLOACELE PRIN CARE SE POATE VÂNA.

28. - Vânătoarea se face numai cu pușca. (V. art. 27 din Lege).

Cerbul se poate împușca numai cu armă cu glonț
(V. art. 31 din Lege).

29. - Prinderea vânatului de viu este permisă numai proprietarului, dacă are scopul de a-l înmulți, îngriji sau ocroti.
(V. art. 28. din Lege).

30. - Este oprit a întrebuința rețele, lațuri, gropi, curse, otrăvuri sau ori ce alte mijloace de a prinde sau distruge vânatul util.

Aceste mijloace se pot întrebuința față de vânatul răpitor. (V. art. 29. din Lege).

31. - Vânătoarea cu câini de ori ce rasă pe terenurile Societății este oprită.

6. DISPOZIȚIUNI REFERITOARE LA CÂINI.

32. - Nimeni nu poate lăsa liberi câinii pe teritoriile de vânat (U. D. R.)

Excepție fac numai câinii păzitorilor turmelor de vite și oi, învoite pe Domenii, dacă la gâtul lor poartă jujăul care să nu le permită a goni vânatul.

Jujăul trebuie să fie de 3 cm. grosime, de 30 cm. lungime și să atârne în jos până la 2 cm. deasupra genunchilor. (ord. Min. Dom. No. 22167. 1. Apr. 1923).

Toți câinii, pisicile de casă și ogarii găsiți fără stăpân pe teritoriile de vânat (U. D. R.), se vor împușca fără cruțare.

Excepție fac prepelicarul și limierul de vânat cu care se va proceda conform art. 33 din Lege și anume: câinele se reține și se întreține până se prezintă proprietarul său. Despăgubirea de întreținere se va fixa de Judecătoria.

Dacă proprietarul este necunoscut se fac publicațiile legale pe spesele proprietarului în comunele vecine și dacă în 14 zile dela publicații nu se prezintă nimeni, proprietarul, terenului (U. D. R.) poate dispune de câinele prins. (V. art. 33 din Lege).

7. URMĂRIREA VÂNATULUI RĂNIT.

33. - Vânatul rănit însă nedoborât trebuie căutat și găsit evitându-se pierderea sau întrarea lui în putrefacție.

34. - Vânatul rănit nu poate fi urmărit pe teritoriu străin fără învoirea proprietarului sau arendașului dreptului de vânat. (V. art. 32 din Lege).

Nu cade sub acest articol trecerea câinilor în proprietate străină dacă ei urmăresc un vânat strârnit pe teritoriul de vânătoare propriu stăpânului câinilor.

35. - Urmărirea vânatului rănit când urma nu i se cunoaște, când nu este zăpadă - se poate face și cu câini special dresați, câini sânghinari. (V. art. 32 și 33 din Lege).

8. VÂNĂTOAREA DIN OFICIU.

36. - Pentru stârpirea animalelor răpitoare și fiarelor otrăvitoare se poate ordona, în caz de necesitate, vânători din oficiu, dacă asemeni animale s'au înmulțit peste măsură.

Aceste vânători se vor ordona de către Șeful Ocolului silvic de Stat respectiv, care va înștiința Ministerul de Do-

menii și pe proprietar sau arendaș, care nu le poate împiedeca afară de cazul când va declara în scris că își ia asupra și facerea acestor vânători.

La astfel de vânători vor fi invitați numai vânătorii cu permis sau societăți construite în regulă. (V. art. 62. din Lege)

37. - Cu ocazia acestor vânători nu va fi permis a se vâna de cât exclusiv fiarele răpitoare sau stricătoare, indicate, care apoi vor fi predate proprietarului sau arendașului vânatului.

Dacă s'ar vâna animale folositoare la aceste vânători, este braconaj și cazurile se vor trata ca atare. (V. art. 63 din Lege).

38. - La aceste vânători vor lua parte în mod obligatoriu ca bătaiași sau gonași locuitorii comunelor în interesul cărora se face vânătoarea în urma unei prealabile înțelegeri cu organizatorii vânătoarei. (V. art. 64. din Lege).

39. - În localitățile unde fiarele răpitoare sau stricătoare se vor fi înmulțit peste măsură, Ministerul de Domenii poate acorda și premii pentru stârpirea lor, fixarea premiilor făcându-se tot de dânsul. (V. art. 65 din Lege).

9. COLONIZAREA VÂNATULUI.

40. - Nimeni nu poate coloniza vânat strein de cât numai cu autorizațiunea Ministerului de Domenii. (V. art. 70 din Lege).

10. PAGUBE CAUZATE DE VÂNAT.

41. - Proprietarul sau arendașul unui teren de vânat este responsabil de toate pagubele făcute sămănăturilor și altor ramuri de cultură de către animalele sălbatice mari ca cerbi, căpriori, porci sălbatici, bursuci, etc. ce se țin pe teritoriul său. (V. art. 16 din Lege).

Pentru pagubele cauzate în timpul vânătoarei răspunde proprietarul sau arendașul dreptului de vânătoare și toți participanții la vânătoare. (V. art. 20 din Lege).

42. - Persoanele păgubite sunt datorate ca în termen de 8 zile, dela data când s'au produs aceste pagube, să facă reclamațiune în scris către primarul comunei de care depinde terenul de vânătoare. (V. art. 16. din Lege).

43. - Dacă reclamațiunea pentru pagube s'a făcut în termenul prescris de lege, Primarul este dator să citeze pe reclamant și pe proprietar sau pe arendașul dreptului de vânătoare pentru cercetare la fața locului și să dresseze proces-verbal.

Cercetarea se poate face și în lipsa părților, dacă au fost citate în regulă și nu s'au prezentat. (V. art. 17 din Lege).

44. - Toți cei interesați pot cere și o a doua constatare a pagubelor la seceriș sau cules, când daunele se pot constata mai bine. Se va proceda ca și la prima constatare citându-se părțile și în caz de neprezentare se poate proceda la constatare în lipsă. (V. art. 18. din Lege).

45. - Ne îndeplinirea formalităților de mai sus pentru constatarea pagubelor, ridică păgubiților ori ce drept de despăgubire în natură sau în bani. (Decizia Minist. 1720. 28. I. 1925. Monit. Of. Nr. 25. 1. II. 1925).

11. PĂZITORII DE VÂNAT PUBLICI SAU PRIVAȚI JURAȚI.

46. - Ministerul de Domenii numește pentru întreaga țară un număr de păzitori publici ai vânatului în mod onorific, - eliberându-le o carte de recunoaștere specială.

Păzitorii publici de vânat, vor raporta în fiecare lună Ministerului de Domenii starea vânatului, delictele constatate și rezultatele obținute.

Păzitorii publici de vânat, numiți prin Decizie Ministerială sub prestare de jurământ, pot instrumenta contravențiu-

nile și delictele la Legea Vânătoarei în întreaga țară. (V. art. 66 din Lege).

47. - În fiecare comună proprietarii de fonduri rurale sunt obligați să aducă la cunoștință autorităților locale numele păzitorilor privați, însărcinați cu paza vânatului.

Aceste autorități vor încunoștiința, la rândul lor, pe Ministerul Domeniilor, care va putea refuza recunoașterea acestora pe care nu-i consideră oameni de încredere. (V. art. 67. din Lege).

48. - Primarul sau ajutorul său va cita păzitorilor privați Legea vânătoarei și le va lua jurământul.

Ministerul de Domenii va elibera fiecărui păzitor câte o carte legalizată, prin care i se va certifica calitatea de păzitor jurat. Competința acestor păzitori privați se întinde nu numai asupra fondului proprietarului, care i-a recomandat, dar și asupra teritoriilor de vânat din întreaga țară. (V. art. 68. din Lege).

49. - Procesele-verbale ale păzitorilor jurați, până la înscrierea în fals, vor constitui o deplină dovadă în contra delicvenților în toate cazurile de flagrant delict.

La caz, când identitatea delicventului nu ar fi cunoscută, păzitorul este în drept a-l urmări pe teritoriul unei alte comune, spre a stabili această identitate.

Toți agenții de pază ai vânatului sunt datorți a-și da unul altuia concursul necesar pentru constatarea identității și pentru conducerea delicventului la Primăria cea mai apropiată.

Agentul care a recunoscut identitatea este dator a adevăra aceasta în procesul-verbal, încheiat de acel, care a început urmărirea faptului. (V. art. 69. din Lege).

12. DELICTE, CONTRAVENȚIUNI ȘI PENALITĂȚI.

50. - Cine vânează sau prinde vânat, fără învoirea proprietarului sau arendașului dreptului de vânat, comite delicțul braconajului, care se pedepsește cu 200-2000 lei amendă, în caz de recidivă amenda se îndoește și se aplică chiar pedeapsa închisorii, până la o lună. (V. art. 73. din Lege).

51. - Dacă braconierul vânează pentru câștig sau din deprindere, se pedepsește cu 3-12 luni închisoare. (V. art. 74. din Lege).

52. - Dacă braconajul s'a comis noaptea sau cu mijloace nepermise (rețele, curse, lațuri, otravă), sau dacă a fost mascat, ori a luat nume fals, sau a amenințat cu arma, sau în alt chip pe agentul, care l-a prins, se pedepsește cu 1000-5000 lei și închisoare dela 3 luni la 2 ani. (V. art. 75. din Lege).

53. - În timpul când vânatul este oprit, cel ce cumpără, sau primește vânat dela un individ despre care știe, sau ar putea știe că nu e nici proprietarul, nici arendașul unui teritoriu de vânat și nu e îndreptățit nici a vâna nici a vinde vânatul, se pedepsește cu 1000-5000 lei amendă, iar cel care comite acest delict în scop de câștig, se pedepsește și cu închisoare dela 1-3 luni. (V. art. 76. din Lege).

54. - Cel ce vânează în timp oprit se pedepsește cu 2000-3000 lei amendă, iar în caz de recidivă și cu închisoare până la 3 luni. (V. art. 77. din Lege).

55. - Acela care posedă un permis, dar la invitarea celor în drept refuză a-l prezenta, se pedepsește cu 50-200 lei amendă.

Acela care la cererea celor în drept, nu întrerupe momentan vânătoarea, nu-și spune locuința, nu dă zălog, sau care, somat fiind, nu se duce la Primărie spre a-și dovedi identitatea, se pedepsește cu amendă de la 200-1000 lei.

Aceași pedeapsă se aplică și aceluia care cedează altuia permisul său.

Acela care neavând permis pe numele său vânează cu permisul altuia se pedepsește cu 1000-2000 lei amendă. Iar aceluia care vânează cu permis falsificat i se aplică amendă de 2000-5000 lei sau închisoare până la 3 luni. (V. art. 78. din Lege).

56. - Cei ce vânează fără a respecta dispozițiunile art. 77. 22. și 29. din Lege se pedepsesc cu amendă de 1000-3000 lei. (V. art. 79. din Lege).

57. - Urmărirea vânatului rănit pe un teren strein fără consimțământul proprietarului se pedepsește cu amendă până la 100 lei rămânând răspunzător de ori ce daune. (V. art. 80. din Lege).

58. - Cel ce lasă câini să alerge după vânat pe propria țateea altuia se va pedepsi cu amenda până la 200 lei. (V. art. 81. din Lege).

59. - Proprietarii câinilor de vânătoare care umblă răși leși pe terenuri de vânat streine se pedepsesc cu amendă până la 300 lei. (V. art. 82. din Lege).

60. - Cel ce vânează cu ogari, copoi, baseși, foxterieri, limieri, câini de mistreși, etc. se pedepsește cu amendă de la 1000-3000 lei - putându-se ordona și uciderea câinilor, iar în caz de recidivă se va aplica și pedeapsa închisoarei până la 3 luni. (V. art. 83. din Lege).

61. - Se aplică amendă până la maximum 3000 lei, aceluia care ridică, sau strică, pune în vânzare ouă sau puși de găinuși de alun, cocoși de munte, fazani, potârnichei, prepelițe, cărstei, porumbei sălbatici, becaține de toate speciile, șitari, etc. cum și ori ce altă specie de vânat de apă, sau de pasări cântătoare.

Importul și transportul vânatului viu, sau al pasărilor, ouălelor de pasări menționate în acest articol, poate fi autorizat de Ministerul de Domenii în condițiunile ce dânsul va prescrie, chiar în timpul când vânătoreea este închisă, dar numai în interesul creșterii și înmulțirii vânatului. (V. art. 87. din Lege).

62. - Se pedepsește cu amendă până la 2000 lei cel ce va vinde, cumpăra, transporta vânatul, în timpul când vânătoreea este oprită sau mai târziu de 7 zile după închiderea ei. (V. art. 88 din Lege).

63. - Proprietarul dreptului de vânat sau arendașul care prinde vânatul în contra dispozițiunilor art. 88 din Lege se pedepsește cu amendă de la 1000-3000 lei. (V. art. 84. din Lege).

64. - Cel ce se sustrage de la plata taxei de a purta armă, ori tăinuește câini și arme, sau întrebuințează la vânătore armele de foc scutite de art. 52. de plata taxei, se va pedepsi cu o amendă de patru ori taxa ce trebuia să dea.

Cel care împrușcă un câine, sau lup turbat nu comite un delict. (V. art. 85. din Lege).

65. In cazurile enumerate în art. 48. din Lege (V. art. 20. din reg.) dacă vânătorul întrebuințează sau amenință cu arma, sau se opune celor ce voiesc a-l conduce la Primăria respectivă, sau în fine comite ori ce altă faptă prevăzută de codul penal, se va pedepsi conform dispozițiunilor zisului cod.

Falsificatorul permisului de vânat se va pedepsi ca fals în acte publice. (V. art. 86. din Lege).

66. - Delictele sau contravențiile comise de agenți silvici, păzitori publici sau particulari de vânat, de pădurari și ori ce agenți ai forței publice se pedepsesc cu pedeapsa în-doită. (V. art. 90. din Lege).

67. - Recidiva se pedepsește în-doit pentru toate delictele enumerate mai sus. Este recidivă când nu a trecut 2 ani de la ultima condamnare. (V. art. 91. din Lege).

68. - Sumele încasate din amenzi se vor vărsa jumătate la fondul de vânătore și jumătate se va da descoperitorilor și constatatorilor infracțiunei. (V. art. 92. din Lege).

In caz de insolvabilitate, amenda se transformă în închisoare până la maximum 3 luni socotindu-se cu 10 lei o zi de închisoare. (V. art. 93. din Lege).

69. - Pieile vânatului ucis la epocile oprite sau în conrazicere cu epocile și dispozițiunile legii vânatului se confiscă și servesc de corp delict. (Decizia Ministerială 10423-1923).

13. URMĂRIREA DELICTELOR ȘI CONTRAVENȚIILOR LA LEGEA VÂNĂTOAREI.

70. - Delictele și contravențiile la legea vânatului se constată de către agenții silvici, paznicii de vânat publici și

particulari jurați, pădurari, jandarmi, agenți de poliție, can-tonieri, etc. fie prin martori, fie prin dresarea de procese verbale care fac dovada deplină în contra delicvenților până la înscrierea în fals în cazurile de flagrant delict.

Agenții silvici pot face perchiziție în localurile publice fără autorizarea judecătorului de instrucție. (V. art. 94 din Lege).

Toate infracțiunile la Legea Vânătoarei sânt de competența Judecătoriei de Ocol, cu apel la Tribunal, citându-se totdeauna și Statul. (Art. 97. din Lege).

Aplicarea pedepselor dictate de Lege nu scutește pe delicvent de obligația de a despăgubi și pe proprietarul vătămat. (V. art. 95. din Lege).

PARTEA II.

VÂNĂTOAREA PE DOMENIILE U. D. R.

14. CE VÂNAT AVEM. „ISTORICUL”.

71. - *URSUL*. Pădurile ce formează astăzi proprietatea Soc. U. D. R. au fost în trecut bine populate cu *Urși*. Sânt ca mărturie denumirile toponimice ce s'au păstrat în regiunile retrase și liniștite și care corespund condițiunilor de viață ale acestui animal. Astfel sunt Og. Ursoanei (Ocolul Moldova), Tîlva Ursoanei, Padina Ursoanei (Ocolul Anina Sud), Cracul Ursului (Ocolul Anina Nord), Ogașul Ursului (Ocolul Dognecea), Grămada Ursului (Văliug), Padina Ursoanea mare (Anina Sud), Ursoanea (Oravița).

Cea mai veche urmă materială este scheletul întreg al unui urs brun, (*Ursus arctos* L., găsit în anul 1912 în Peștera Plavii, pădurea Păulească, Ocolul Silvic Anina Sud.*)

Oasele erau acoperite de o crustă de calciu - stalagmite - de 2-3 mm. grosime. Sub vertebra șirei spinării, încrustată de asemenea în calciu s'a găsit un vârf de săgeată, sau pumnal de fier. (Fig. 1.) Femurul piciorului de dinainte era frânt. Ursul rănit căutându-și refugiu a căzut în peșteră.

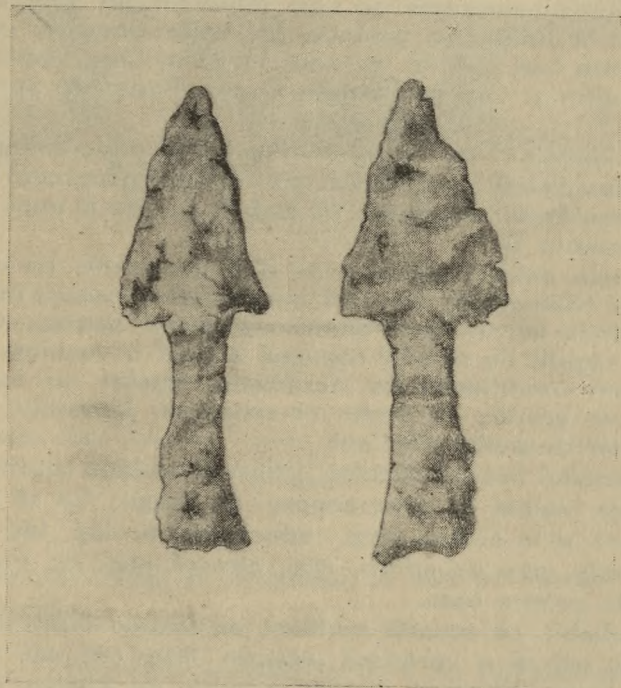

Fig. 1.

Desen după fotografia săgeții aflate în Peștera Plavii ambele fețe.

Comparându-se vârful săgeții cu cele din colecțiile muzeului Geologic din Budapesta s'a stabilit că aceasta este din secolul XII. sau XIII.

*) După descrierea publicată în rev. "Természettudományi Közlöny" Nr. 549 1. Martie 1912 de Dr. Kormos Geolog la Inst. de Geolog. Budapesta.

1852/20

Craniul acestui urs se află în colecția muzeului silvic din Oravița, iar scheletul a fost donat Muzeului Geologic din Budapesta.

Pe măsură ce viața industrială a pătruns tot mai adânc în inima pădurilor noastre și în urma construirii C. F. Timișoara-Orșova, ursul amator de singurătăți și de liniște patriarhală s'a retras, s'a izolat, s'a împușinat până a dispărut complet la finele Sec. XVIII.

Ultimele exemplare ce s'au împușcat au fost unul în anul 1870 la Judina pe șoseaua Steierdorf-Bozovici - Ocolul Silvic Anina Sud și altul în anul 1877 în Og. Sodol (între Og. Țiganilor și Og. cu Ferigă), Ocolul Reșița de Sus.*

72. - ZIMBRUL. Tot în peștera Plavii din pădurea Pauleasca s'a mai descoperit și scheletul unui animal necunoscut care în urma cercetărilor ulterioare s'a stabilit că este al unui Zimbru (*Bison bonasus* L.)**

Oasele acestui schelet s'au găsit acoperite de o crustă de calciu (stalagmite) de 6-10 mm. grosime ceea ce înseamnă că vechimea lui era încă odată atât cât a ursului. Cum cu ajutorul săgeții s'a stabilit că ursul a avut o vechime de 600 ani și cum condițiunile de incrustarea oaselor au fost identice cu ale ursului, s'a dedus că scheletul Zimbrului a avut o vechime de peste 1000 ani.

Craniului acestui schelet îi lipsesc ambele coarne și i-au lipsit deja înainte de a se acoperi cu calciu. Ca să se rupă amândouă și în același chip, adecă din același loc - de la colet - este greu de admis, mai ales că nici nu s'au găsit așa rupte printre oase.

Probabil, că această mutilare au făcut-o însăși vânătorii care l-au ucis și e verosimil aceasta întru cât cei vechi aveau o mare preferință pentru coarnele de Zimbru din care își făceau cornuri de vânătoare.

Că au existat Zimbrii în aceste regiuni acum 1000 ani, nu este exclus, căci sunt date autentice că el forma obiectul obișnuit de vânătoare al nobililor până la finele secolului XVIII în codrii seculari ai Ardealului (Gurghiu).

*) Locul împușcării ultimului urs este însemnat pe harta fundamentală a Ocolului Reșița de sus din 1887/1889.

**) Aceiași descriere de Dr. Kormoš Geolog.

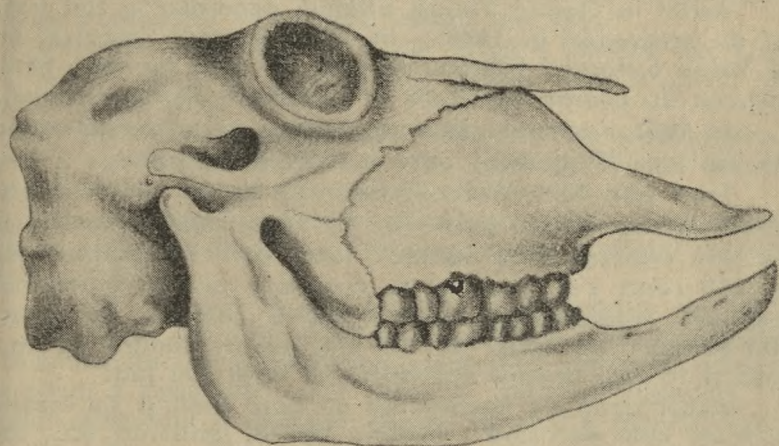

Fig. 2.

Desen după fotografia capului de Zimbru găsit în Peștera Plavi.

Scheletul întreg al zimbrului se află în Muzeul Geologic Budapesta.

73. - CERBI. Pădurile astăzi U. D. R. au fost bine populate în trecut cu CERBI. O mărturisește aceasta ca și pentru urși - toponimia: Cleanțu Cerbului, Poiana Cerbului, Cerboanie, Drumul Cerboanei, Tâlva Cerbului, Ogașul Cerbului, etc. - cum și numeroasele oase din diferite epoci găsite în mai multe peșteri de pe Domenii, ca și în cea de la Pauleasca.

Cu dispariția ursului, s'au împuținat și cerbii și anume datorită „Legii Vânătoarei” de pe atunci care fixa și păzea numai epocile de prohibire a vânatului - fără să prevadă vre-o dispozițiune care să limiteze numărul de animale permise a se împușca în epoca liberă.

Împușinarea cerbilor a mers până la totala lor dispariție de pe Domenii.

Astfel în Ocolul Văliug ultimul exemplar a fost împușcat de braconieri în 1848. - În 1849 s'a mai împușcat unul pe Valea Carașului (Ocolul Anina). În 1862 s'a mai găsit pereche de coarne lepădate în Cantonul Gârliște (Anina).

În 1887 s'au mai văzut un cerb și o cerboaică în pădurile din jurul Dognecei, care în 1889 au dispărut.

Între anii 1871-1876 administrația de pe atunci și-a pus problema repopulării pădurilor cu vânat nobil, adus de aiurea prin creierea unei cerbării, lucru care s'a împlinit abia în 1888 când s'au acordat și creditele pentru cumpărarea cerbilor - rezervându-se ca loc pentru cerbarie un teren la Vila Semenec de astăzi de 205 jug. pădure tânără de fag cu brad și 15 jug. poiană deschisă - în total 220 jug.

Acest teren s'a împrejmuț cu gard înalt și s'a înzestrat cu toate cele necesare - fânării, sărării, jghiaburi, etc., cheltuiindu-se suma de 559 Florini valuta din 1888.

S'au comandat dela Conte *Clamm-Calas* - Domeniu *Friedland - Bohemia* și au sosit sănătoase la 10 Martie 1889, 7 exemplare de Cerb Alpin și anume:

1 cerb cu șase ramuri	140	Florini
1 " " una "	100	"
3 cerboaice gonite	390	"
1 junincă	110	"
1 vițel	90	"
	<hr/>	
	830	Florini

Au costat loco gara *Friedland* suma de 830 Florini la care s'a adăugat transportul de 319 Florini, adică în total - 1149 Florini valuta din 1889.

Cerbii s'au familiarizat repede cu noua regiune și s'au apărat cu succes în contra muștei columbace ce se credea o piedică serioasă pentru viața lor. Vara se nasc 3 viței din care 2 masculi.

S'au comandat din *Csákvár* (Ungaria) în 1889 alte 3 exemplare de Cerb Carpatin, din care unul a sosit în Decembrie 1889 și două în anul 1890.

În 1890 a mai fost adus un Cerb din *Zombor* (Bacica-Jugoslavia) care fiind rănit cu ocazia transportului a pierit. La fel a pierit un cerb din cei comandați din *Csákvár*.

Cerbul din Zombor și cei din Csákvár au costat împreună cu transportul 972 Florini valuta din 1890.

Ca ultim exemplar cumpărat sosește sănătos din Csákvár în 1891 încă un cerb cu 10 ramuri, care a costat 263 Florini valuta 1891.

În 1893 s'au expedit de la Văliug la Steierdorf-Anina 3 cerbi, 3 vaci și un vițel, - cari s'au închis în Parcul de la Livada Cerbilor, având o suprafață de 100 ha.

Aci s'au îngrijit până în primăvara 1903, când au fost puși în libertate 70 cerbi. Urmele parcului s'au mai cunoscut până la 1906.

În 1894 s'a dat drumul cerbilor din Cerbăria Văliug.

Cu toată vitregia vremurilor, cu toată furia nestăpănită a braconierilor de pretutindeni, populația vânatului nobil s'a menținut, a progresat mult până la războiul mondial. - În timpul războiului și imediat după, vânatul a trecut printr'o gravă criză, din care a fost salvat grație numai devotamentului și dragostei personalului de pază ajungând astăzi la un contingent multumitor.

74. - Actualmente pe Domeniile U. D. R. se află următoarele specii de vânat :

	COMESTIBIL	Cerbul - <i>Cervus elaphus</i> L. Căprioara - <i>Cervus capreolus</i> L. Epurele - <i>Lepus timidus</i> L. Mistrețul - <i>Sus scrofa</i> .
VÂNAT CU PĂR		
	RĂPITOR, STRICĂTOR	Lupul - <i>Canis lupus</i> L. Vulpea - <i>Canis vulpes</i> L. Pisica sălb. - <i>Felis catus</i> L. Vidra - <i>Lutra vulgaris</i> Erxl. Jderul - <i>Mustela martes</i> L. Dihorul - <i>Mustela putorius</i> L. Nevăstuica - <i>Mustela vulgaris</i> L. Viezurile - <i>Meles Taxus</i> Br. Veverița - <i>Sciuris vulgaris</i> L.
VÂNAT CU PENE		
	COMESTIBIL	Gâsca sălb. - <i>Anser cinereus</i> Mayer. Rața sălb. - <i>Anas boschas</i> L. Potârnichea - <i>Perdix cinerea</i> Loth. Briss.

VĂNAT CU
PENE

COMESTIBIL

Fazanul - *Fasianus colchicus* L.
Sitarul - *Scolopax rusticola* L.
Găinușa de alun - *Ierunca Te-
trao Bonasia* L.
Prepelița - *Coturnix dactylisc-
nans* M.
Porumbelul sălb. - *Golumba
Oenas* L.
Turturica - *Golumba turtur* L.
Cristelul - Cârstei - *Crex praten-
sis* L. Brechst.

RĂPITOR

Vulturul pleșuv - *Vultur mona-
chus* L.
Vulturul de stâncă - *Aquilachry-
saetus*.
Vulturul țipător - *Aquilana-
evia* Gm.
Șoimul călător - *Falco pereg-
rinus* Gm.
Eretele ruginiu - *Circus aeru-
ginosus* L.
Milanul - Gaia roșie - *Milvus
regalis* Reux.
Buzardul-Surlița-Șoricarul - *Bu-
teo vulgaris* Bechst.
Vulturul de pește-Codalbul - *Ha-
liaetus albicillus* L.
Uliul porumbeilor - *Astur pa-
lumbarius* L.
Uliul vrăbiei-Cobățul - *Accipi-
ter nisus* L.

STRICĂTOR

Stârcu cenușiu-Bătlanul - *Ardea-
cinerea* L.
Bufnița mare - *Strix bubo* L.
Huhurezul - *Asio otus* L.
Stanca-Stâncuța gulerată - *Cor-
vus monedula* L.
Corbul - *Corvus corax* L.
Cioara neagră - *Corvus Frugi-
legus* L.
Cioara sură - *Corvus cornix* L.

VÂNAT CU PENE	STRICĂTOR	Fescăruşul - <i>Alcedo ispida</i> L. Mierlă de apă (Pescarel) - <i>Cinclus aquaticus</i> Bedst. Târca - <i>Pica caudata</i> Scop. Gaiţa - <i>Garulus glandarius</i> L. Sturzul mare - <i>Turdus viscivorus</i> L. Graurul - <i>Sturnus vulgaris</i> L.
PASĂRI DE PASAJ.	PRIMĂVARA ŞI TOAMNA.	Dropia - <i>Otis Tarda</i> L. Bătlanuş pitic, Stârc pitic - <i>Ardeetta minuta</i> L. Stârc purpuriu - <i>Ardea purpurea</i> L. Stârc de noapte - <i>Nycticorax nycticorax</i> L. Gaiţa de munte - <i>Nucifraga caryocactes</i> L. Corcodelul mare - <i>Colimbus Cristalus</i> L. Barza neagră - <i>Ciconia nigra</i> L. şi altele.

15. DREPTUL DE A VÂNA PE DOMENIILE U. D. R.

75. - Dreptul de a vâna pe Domeniile U. D. R. aparţine proprietarului fondului, adică Societăţii U. D. R. şi vânatul este încredinţat spre pază şi administrare Direcţiunii Silvice şi Domeniale din Oraviţa.

76. - Nimeni nu are dreptul de a vâna pe Domeniile U. D. R. fără autorizaţiunea specială în scris din partea Direcţiunii Silvice şi Domeniale.

16. CE TERITORII DE VÂNAT AVEM.

77. - Sunt considerate ca teritorii pentru creşterea vânatului întreaga suprafaţă a Pădurilor şi Domeniilor U. D. R.,

precum și toate terenurile de vânătoare arendate de Societate de la Stat, Comune, Instituțiuni particulare și particulari.

17. ZONA DE PROTECȚIE A VÂNATULUI.

78. - Din teritoriile pentru creșterea vânatului se poate delimita oricând o zonă de protecție a vânatului pe Domeniile U. D. R.

Fiecare Ocol U. D. R. de asemenea poate rezerva o zonă de protecție a vânatului.

79. In zona de protecție ori ce vânătoare de vânat util și orice goană este interzisă, iar uciderea vânatului se va face numai când cer necesitățile culturale ale creșterii vânatului cu aprobarea Direcțiunii Silvice și Domeniale.

18. OCROTIREA ȘI PAZA VÂNATULUI U. D. R.

Ocrotirea vânatului este obligatorie prin Lege atât pentru proprietarii de terenuri cât și pentru arendași. (V. art. 15. din Lege).

80. - Ocrotirea și paza vânatului pe Domeniile U. D. R. și terenurile arendate este încredințată inginerilor silvici Șefi de Ocoale, având ca organe de execuție pe Brigadierii Silvici și Pădurarii, - agenți silvici recunoscuți de Stat și paznici privați de vânătoare. (V. art. 52. și 53. din prezentul regulament).

19. EVIDENȚA DESCĂRCĂRILOR DE ARMĂ.

81. - Pentru asigurarea și controlarea liniștei vânatului, Ocoalele sunt obligate a purta o evidență a descărcărilor

de armă autorizate și neautorizate semnalate de organele de pază.

82. - Vânătoarea în terenurile U. D. R. se va face după normele ce va fixa Direcțiunea.

20. EDUCAȚIA VÂNĂTOREASCĂ A PERSONALULUI.

83. - La numirea și avansarea personalului de pază - brigadier și pădurari - se va lua în considerație și aptitudinile în ce privește indeletnicirile vânătoarești.

21. CÂND POATE FOLOSI ARMA PERSONALUL U. D. R. FAȚĂ DE BRACONIERI.

84. - Sunt îndreptățiți a purta armă de serviciu și a se servi de ea în apărarea pădurei și a vânatului numai Inginerii Silvici șefi de Ocoale, Brigadierii silvici și Pădurarii (agenți silvici), cari au depus jurământul prevăzut de Codul Silvic.

85. - Se poate face uz de armă de foc numai după ce s'au încercat fără rezultat armele mai blânde: cuvântul, bătaia, baioneta și numai atunci când viața sau integritatea corporală a agentului silvic este în plin pericol.

86. - Arma se va folosi cu cea mai mare precauțiune pentru ca viața omenească să nu fie primejduită, fără motive serioase.

87. - Dacă contravenientul în urma nesupunerei a suferit vre-o leziune corporală cu arma, pădurarul e obligat a se îngriji de transportarea celui rănit la un adăpost potrivit, dându-i tot sprijinul posibil. Odată cu această pădurarul va anunța cazul, fără întârziere, forurilor în drept.

88. - Faptul că s'a servit de armă, pădurarul îl va anunța și în cazul când contravenientul n'a fost rănit, sau dacă s'a refugiat cu leziuni mai ușoare.

89. - Brigadierii silvici, pădurarii, ajutorii de pădurari, supraveghetorii, paznicii și servitorii, cari nu au depus jurământul prevăzut în Codul Silvic, nu sunt îndreptățiți a purta, nici a se folosi de arma de serviciu. (Ordinul circular Nr. 5298/1926).

22. CREȘTEREA ȘI OCROTIREA VÂNATULUI.

90. - Creșterea și ocrotirea vânatului este o îndătorire principală a personalului silvic.

LINIȘTEA în teren este prima condiție pentru buna dezvoltare a vânatului. Pentru atingerea acestui scop :

a. - se va veghea cu stăruință pentru asigurarea liniștei în teren, aceasta fiind una din principalele condițiuni ale dezvoltării vânatului ;

b. - este interzis a face zgomot în Pădure prin rupere de crăci, prăvălire de pietre, strigăte, fluerături, etc. ;

c. - este interzis a se trage focuri de armă fără rost prin pădure ;

d. - cu aprobarea Direcțiunii se va urmări și distruge vânatul răpitor patruped și sburător, care produce vânatului util spaimă și neliniște.

e. - în vederea asigurării liniștei vânatului, se va reduce circulația fără rost prin pădurile Societății și în deosebi în timpul imperecherii și creșterii coarnelor la vânatul nobil.

91. - HRANA. În cadrele creditelor acordate de Direcțiunea Silvică, se vor lua măsuri pentru completarea hranei naturale necesare acolo și atunci, când lipsește - vara, sau - iarna.

VARA:

a. - Pentru rumegătoare se va produce ca hrană prin poeni mici stoguri de fân, lucernă, secară, orz, trifoi, spartetă. Se vor face plantațiuni de castan sălbatic.

b. - Se vor produce mici stoguri de frunzare de stejar, rasin, plop, salcie căprească, tei, paltin, carpin, acoperite, lângă sărăriile frecventate.

O hrană foarte plăcută vânatului este frunzarul de smereară și cel de soc roșu.

Frunzarul se culege în luna Iunie, în legături mici care se usucă la umbră.

c. - Se vor cultiva Napi și Floarea Soarelui, în locuri ferite de vânturi.

d. - Se va îndrepta vânatul prea numeros către regiunile nefrecventate.

e. - În regiunea Cerbului se va planta *Aesculus Hippocastanum* și *Sorbus Aucuparia*, ultimul fiind și un leac excelent contra diareiei și pentru întărirea indivizilor slăbiți de ierigurile iernii.

IARNA.

a. - Când este zăpada prea mare să se doboare la fiecare 3-4-5 zile, salcie, plop, brad, teiu, în cantitate suficientă pentru ca vânatul să se hrănească cu muguri.

b. - Să se dea ca hrană vânatului în locurile frecventate vâsc alb (*Viscum album*), cules de pe arborii exploatați, sau fructe de castan sălbatic (*Aesculus Hippocastanum*) și de scoruș de munte (*Sorbus Aucuparia*).

c. - Să se lase acces de cu toamnă la poenile cultivate cu Napi sau cu Floarea Soarelui.

d. - Hrana de iarnă se va pune în locuri deschise, în arborete bine rărite, unde vânatul poate observa de departe pe dușmanii săi.

Aceste locuri trebuiesc alese în puncte liniștite, ferite de vânt, pe cât se poate ferite și de ploaie sau zăpadă și în ori ce caz departe de drumuri cu circulația mare și sgomoasă.

92. - Important pentru hrana vânatului este SAREA, care ajută la dezvoltarea organică și servește ca leac contra viermilor interni.

Este un mijloc pentru atragerea vânatului și ținerea lui pe loc în anumite regiuni.

Nu se va administra prin presărare pe hrană căci sarea atrage umezeală și se alterează nutrețul.

93. - Se vor construi *Lingători de sare de scânduri* $30 \times 50 \times 50$ cm. în formă de ladă cufundată în pământ, pe un loc mai ridicat unde nu se poate aduna apa. (V. fig. 3)

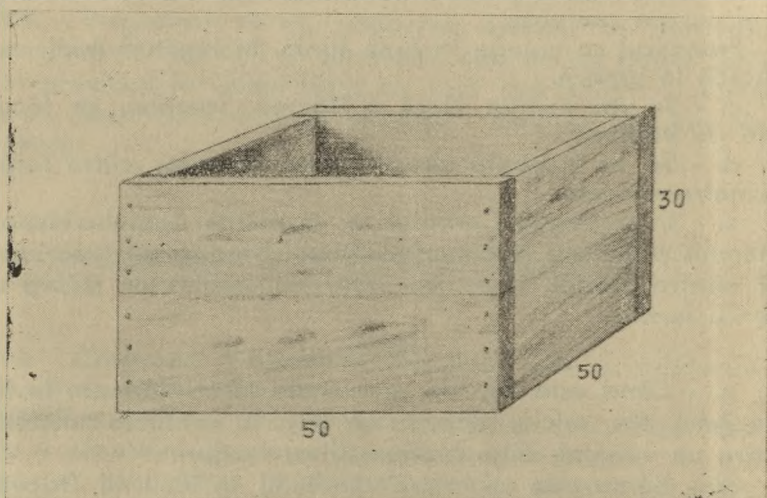

Fig. 3.

94. - Sarea se amestecă bine cu argilă (lut) în proporție de una parte sare și trei părți argilă. - Acest amestec va fi presărat, din când în când, cu sare măcinată.

95. - *Lingătorile de sare* se vor pune în apropiere de locurile de adunare ale vânatului, de fânării și de punctele de observație și nu departe de izvoarele de apă.

96. - Se vor pune departe de colibe pentru pânda animalelor răpitoare pentru că fiarele când umblă după carne și oase, neliniștesc vânatul util sperându-l sau nimiciindu-l. Deasemenea departe de drumurile și potecile frecventate.

97. - *Lingătorile* trebuiesc improspătate acolo unde sunt, odată cu începerea primăverii sau construite din nou acolo unde lipsesc și se simte nevoia lor în tot cursul anului, dar în special odată cu începerea primăverii. De regulă se vor

revizui în primele zece zile ale lunii Aprilie când răsare iarba.

Lingătorile se curăță toamna de frunziș și iarna de zăpadă.

98. - Vânatul bine îngrijit și hrănit produce mai puține stricăciuni în plantațiuni, arborete și în culturile vecine și rămâne stabil în regiune.

În unele cazuri sânt numai anumiți indivizi cari fac mereu aceleași stricăciuni în plantații, arborete, culturi.

23. CONSTRUCȚIUNI DE VÂNĂTOARE.

99. - Pentru practica vânătoarei în bune condițiuni se vor face și întreține cu aprobarea Direcțiunii Silvice anumite lucrări pe teren.

În desişuri sau tăieturi se vor rări sau deschide *Linii de Vânătoare (Aushaue)* astfel dirijate, încât vânatul ce trece peste ele, să poată fi ochit fără ca vânătorul să fie văzut și nici expus vreunei imprudențe oare care din partea celorlalți vânători, mai cu seamă când se întrebunțează arme cu glonț.

100. - *POSTURILE DE PÂNDĂ* sau *DE TRAGERE* se construiesc ținându-se seama de direcția în care se mișcă vânatul și fiecare poartă câte un număr de ordine.

Pozițiile și locurile trebuiesc să fie astfel alese încât vânătorii să nu fie expuși la vre-un pericol oarecare. (V. fig. 4).

101. - Luminișurile ce pornesc de la posturile de pândă se fac în sectorul de cerc cuprins între razele care au 45° față de linia vânătorilor.

Nu se taie toată pădurea ci numai se curăță și se rărește pe o rază de 20 metri spre a se da posibilitatea vânătorului să vadă vânatul înainte ca acesta să treacă cărarea principală sau prin linia vânătorilor.

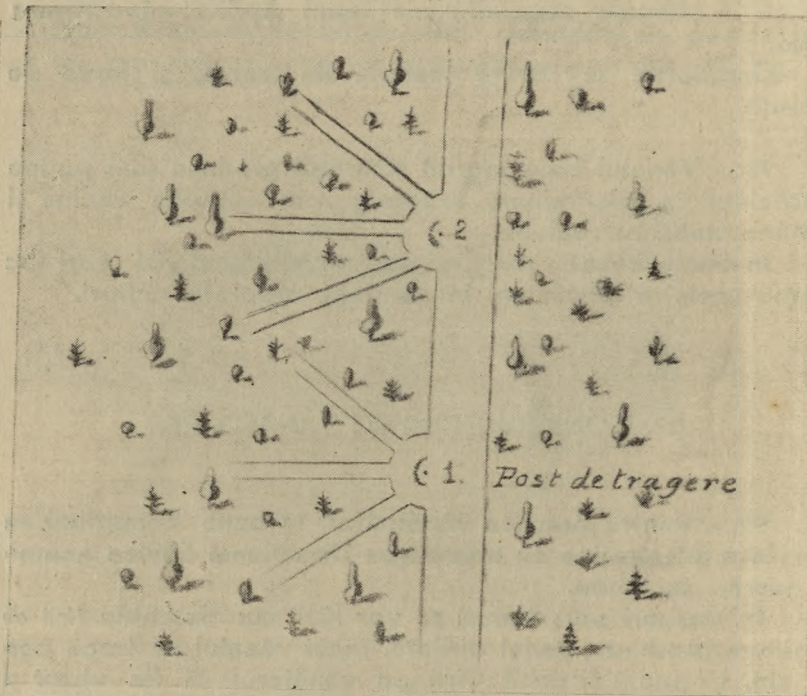

Fig. 4.

102. - La alegerea locurilor de pândă sau de tragere, precum și la aranjarea goanelor, se va ține seama de configurația terenului, dar mai cu seamă de direcțiunea vântului.

103. - **POTECI DE VÂNĂTOARE** se vor face după un plan stabilit, în sensul curbelor de nivel, sau paralele cu liniile frecvență de vânat, de alungul marginelor de pădure, de alungul izvoarelor, - astfel ca să permită o lesnicioasă vedere asupra terenului vecin. Ele trebuie să fie curățite de crăci uscate și de frunze.

Acolo unde sunt posturi de pândă ridicate, acestea vor fi puse în legătură cu potecile de vânătoare.

Sânt de cel mai mare folos potecile care leagă coama dealurilor cu fundul văilor și rețelele de poteci care permit personalului accesul în toate direcțiunile.

104. - **POSTURILE DE PÂNDĂ ÎNALTE** trebuiesc făcute mai cu seamă în locurile de întâlnire ale vânatului, unde se află iarbă de pășunat, precum și acolo unde terenul este mlăștinos.

Ele trebuie să aibă o largă și bună rază de tragere și să dispună în toate direcțiunile de puncte de sprijin pentru urmă.

105. - În locurile potrivite și ușor de supravegheat, se pot construi posturi de observație, platforme-cutii în patru colțuri înălțate, sau adăposturi în arbori cu un mare orizont de vedere, unde vânătorul să poată sta comod și să aibă vedere largă asupra terenului de vânătoare și asupra vânatului.

106. **POSTURILE DE OBSERVAȚIE** pentru vânatul util se vor așeza pe cât posibil în apropiere de lingătorile de sare sau de locurile de întâlnire ale vânatului până la 100 m.

107. - **COLIBELE PENTRU PÂNDA ANIMALELOR RĂPITOARE** vor fi așezate la lumină, pe un teren uscat și cu vedere deschisă spre drumurile pe unde de obicei trec lupii și vulpile și trebuie să fie astfel mascate, încât să nu poată fi observate, să nu dea vânatului prilej de a descoperi pe vânător după miros, iar vânătorul să poată trage bine cu pușca și să se poată adăposti comod noaptea.

Coliba sau bordeiul de pândă trebuie construit după modelul indicat în schița de plan din Fig. Nr. 5.

Înainte de a fi acoperită cu glij (brazde de iarbă) să fie învelită cu hârtie gudronată pentru a fi ferită de umezeală. La 20 metri de crenel, care nu trebuie să fie mai mare de 10 cm. lățime și 15 cm. înălțime, se îngroapă un cadavru, astfel că numai capul și picioarele să-i rămână afară din pământ, pentru ca fiarele să nu-l poată mânca într'o singură noapte, sau să-l ducă cu dânsese.

108. - **CADAVRELE** fiarelor otrăvite și înghețate nu se vor aduce imediat la căldură, ci vor fi desghețate pe încetul, căci altfel părul de pe blană se lipește de scândura de întins și se produc petice în blană, fără păr (jupuituri), astfel că blana devine fără valoare.

24. DISTRUGEREA VÂNATULUI RĂPITOR ȘI STRICĂTOR.

110. - Vânatul răpitor patruped și sburător se va stârpi, după indicațiile anuale ale Direcțiunei, fără nici o restricție de timp în tot cursul anului și în deosebi cu mai mare stăruință în perioada de protecție a vânatului util când are loc reproducția lui și când deci se simte mai mare nevoia de a-i veni în ajutor.

Stârpirea se va face :

a. - prin vânare, înțelegându-se aici și prinderea din vizuină sau din cuiburi.

b. - prin instrumente de capturare, curse, capcane, rețele, etc.

Se va urmări în special prinderea cu capcană a pisicilor sălbatice, răpitoare foarte periculoase și foarte numeroase.

c. - prin otrăvire.

111. - IARNA se vor organiza goane speciale, se vor așeza curse, se vor face colibe de pândă, momelile cu otrăvă.

Primăvara se vor cerceta cu deamănuntul vizuinele, scorburile, desișurile unde se țin lupii mai ales, cuiburile de răpitoare, etc.

112. - Contra pasărilor răpitoare se vor face vânători cu Buha (Stix Buho) care dă rezultate bune.

113. - Cu otrăvirea răpitoarelor se vor însărcina numai pădurarii și brigadierii silvici specializați, cari așează otrava în cadavre sau în bucățele de carne, împreună cu pădurarul cantonului respectiv. - Brigadierul notează în condica pădurarului No. și locul bucăților otrăvite.

114. - La stârpirea animalelor răpitoare prin otrăvă se va respecta cu stricteță dispozițiunile cuprinse în Decizia Ministerială No. 709 din 2/V. 1922, anexată acestui regulament.

115. - Dacă lupii se dedau la cadavrul expus înaintea bordaelor de pândă se va începe pândă în nopțile lumii noase sau se va pune otravă.

Pentru a obține maximum de succes, trebuie mai întâi ca din toamnă fiara să se obișnuiască cu bordeele de pândă cu hoiturile expuse, adică să devoreze nesupărată cadavrul până aproape de os, înainte de a se pune otrava. Acest procedeu are avantajul că fiarele în lipsă de altă hrană și în cele mai multe cazuri cu stomacul gol, pot mânca mai fără grijă bucățile otrăvite și otrava devine astfel mai eficace.

Punerea de bucăți de carne otrăvită se face mai ales după zăpadă proaspătă, pentru a se găsi mai ușor urmele fiarelor care au mâncat.

Bucățile otrăvite să se așeze pe două rânduri și anume în cerc, sau în formă de șah. (Fig. 5).

Cadavrele fiarelor otrăvite după ce vor fi jupuite se vor întrebuița ca - nade - în fața bordeielor de pândă unde vor putea fi devorate de pasările răpitoare și de fiare.

Pentru a atrage fiarele la bordeele de pândă, se recomandă a se lăsa urme de miros, în jurul bordeiului, întrebuițând pentru aceasta un cadavru spintecat de cal, intestine, câini, pisici, paseri fripte, pește, cari se vor târi în direcții radiale dela bordeiul de pândă. - Chiar în aceste urme astfel lăsate se pot așterne câteva bucăți otrăvite care și ele împlinesc scopul urmărit, până ajunge fiara la bordeiul.

Pentru a evita accidente care s'ar putea produce prin târârea sau mâncarea bucăților otrăvite de către câini, ciori, gaițe, se recomandă ca așezarea lor să aibă loc numai pe înserate.

116. - La punerea otravei, organul încredințat, va observa cu stricteță următoarele reguli de precauțiune :

a. - Înainte de a se atinge de otravă, adică de a lucra cu ea, de a prepara și așeza bucățile otrăvite, etc. precum și înainte de a începe jupuirea unei fiare otrăvite, agentul își va examina bine mâinile să nu aibă nici o rană, sau sgârietură cât de mică și în acest scop se va spăla pe mâini, cu oțet sau cu o soluție de piatră acră.

Dacă simte usturimi - este semn că are răni - și nu mai lucrează cu otravă.

b. - Când se toarnă otrava dintr'un vas în altul, sau când se pisează, să se feriască de a inspira praful de otravă.

c. - Jupuirea pielei animalului otrăvit să se facă cu cea mai mare băgare de seamă, ca nu cumva să se sgârie la mâini ori să se taie, putându-se astfel alege cu otrăvirea înțelului.

d. - Cu degetele goale să nu se atingă de stricnină. Împlerea bucăților otrăvite să se facă totdeauna deasupra unei coale de hârtie albă, care după terminarea lucrării trebuie arsă.

e. - Pe lângă toate dispozițiunile ce se iau de autorități, trebuie să înștiințăm și noi populația prin primăriile comunelor vecine, care prin baterea tobei, prin afișe, etc., vor face cunoscut locuitorilor în care parte a teritoriului nostru îi ce fel de carne otrăvită (cadavre, păsări, etc.), am așezat. Dar dacă se pune otravă în păsări, ori în bucăți mici de carne, trebuie să se revadă în fiecare dimineață și seară, numărându-se. - Revizuirea se face de la distanță fără a se atinge bucățile de carne, - ca să nu capete mirosul de om, sau ca să nu imprimăm semne care dau bănuială animalelor răpitoare pe care le urmărim.

f. - Pentru ducerea, culegerea și aducerea bucăților otrăvite, personalul se va servi de o geantă sau de o cantă făcută anume în acest scop, care să fie făcută din material nemirositor - de ex. din cauciuc - și căreia apoi nu i se va da nici o altă întrebuințare.

g. - Cadavrele răpitoarelor otrăvite după ce se întrebuințează ca nadă, precum și alimentele otrăvite rămase după terminarea otrăvirii, trebuiesc toate arse sau adânc îngropate, avându-se deosebită grijă să nu rămână pe teren nici o bucată otrăvită care poate avea efect mortal chiar și după trecerea mai multor luni de zile.

h. - Alimentele otrăvite să nu se împrăstie peste tot terenul de vânătoare, ci numai în locuri bine determinate departe de sate și drumuri.

i. - Preparatele otrăvite să nu se pună nici odată pe locurile unde umblă porcii domestici, ori cei sălbatici.

j. - Pe potecile care duc la locul unde s'a așezat otrava, se vor pune table cu indicațiunea „Trecerea interzisă: Teren otrăvit pentru LUPİ (etc).”

117. - La facerea preparatelor cu otravă sunt necesare următoarele unelte și instrumente:

a. - O măsură în formă de linguriță pentru stricnină cu o capacitate de 0.1 grame pentru vulpi și de 0.12 grame

pentru lupi, aceasta fiind doza cea mai mare de stricnină veritabilă nedescompusă, ce ajunge pentru otrăvirea unui fiare.

b. - Un tub din pană de gâscă retezat la ambele capete, sau o port-țigaretă de hârtie, cu totul neintrebuințată și o bucățică de lemn lungă de 8-10 cm. și cioplită astfel ca să se potrivească în interiorul tubului, în cât cu acest instrument să putem lucra cum se lucrează cu mașina de umplu țigaretelor.

c. - Un clește de lemn, cel mai bun, lărgitorul de mână nuși.

d. - O ceașcă de porțelan cu pisălog.

e. - Un briceag.

f. - Geanta deja amintită, necesară la dusul, adunatul și adusul bucăților otrăvite.

g. - Câteva coale de hârtie curată.

Toate aceste unelte și instrumente, după isprăvirea lucrării, trebuiesc ținute la un loc uscat, în strictă siguranță, sub cheie. - La cadavrele mari, pentru lupi de ex., este bine ca otrava să se pună în fiole de sticlă cu pereții subțiri, astupate cu ceară, - sau în fiole de gelatină.

25. PROPORȚIA SEXELOR.

118. - Numărul și frumusețea indivizilor dintr'o anumită specie de vânat, depinde de selecționarea indivizilor și de păstrarea unui anumit raport numeric între sexe. (1 cerb la 2 cerboaiice, 1 țap la 3 căprioare).

Păstrarea proporției între sexe este o operație foarte delicată și se face cu ordinul Direcțiunii, de personalul de pază specializat sub stricta supraveghere a șefilor de Ocoale.

Mijloacele de întrebuințat pentru o bună selecționare a unei specii de vânat sânt :

a. - Impușcarea indivizilor ce nu trebuie să ia parte la reproducere.

b. - Popularea cu indivizi puternici aduși din altă regiune.

26. RECENSĂMÂNTUL ȘI STATISTICA VÂNATULUI.

119. - Pentru vânatul patruped, în ziua care urmează după prima zăpadă ce cade pe Domeniu, când vânatul începe a se mișca, eșind din culcuș, întreg personalul de pază din Ocoale se va ocupa cu numărătoarea vânatului aflat în cantoane, raportând despre cele constatate.

Procedarea aceasta se va repeta cât de des și neapărat după fiecare ninsoare, pentru a se putea complecta tablourile referitoare la cantitatea și felul vânatului patruped.

120. - Tablourile despre vânatul patruped constat în urma recensământului pe Ocoale se vor înainta Direcțiunii Silvice, până la 31 Ianuarie a fiecărui an.

Vânatul cu pene se va observa în cursul verei și se va încheia recensământul până la 30 Sept. a fiecărui an.

121. - Raportul numeric dintre sexe pentru tot vânatul patruped util, se va evidenția în procente, după observațiunile ce va face personalul de teren în tot cursul anului.

27. RAPOARTE ZILNICE ÎN TIMPUL BONCĂNITULUI.

122. - În timpul boncănitudinii cerbilor, Ocoalele vor ține evidențe zilnice despre cantonul, ora, locul și numărul cerbilor ce s'au auzit boncănind.

28. RAPOARTE LUNARE.

123. - Rapoartele lunare de starea vânatului de pe Domeniile U. D. R. și teritoriile arendate se vor referi la toate întâmplările cari au avut loc cu ocaziunea vânătorilor, precum și la toate lucrările de ocrotirea vânatului, astfel că Di-

recțiunea Silvică să fie ținută întotdeauna la curent cu toate aceste împrejurări.

Aceste rapoarte vor fi introduse în raportul lunar de exploatare, când sunt scurte sau se vor face rapoarte speciale când sunt lucrări mai importante.

29. URMĂRIREA DELICTELOR. - PROCESE-VERBALE.

124. - La constatarea delictelor și contravențiilor de vânătoare, agenții silvici U. D. R. vor dresa un Proces Verbal în sensul Art. 70. - din prezentul regulament, al cărui conținut va fi după modelul din anexă.

30. PREMII.

125. - În scopul încurajării ocrotirii și poliției vânatului util, personalul silvic însărcinat cu ocrotirea și poliția vânatului primește pentru distrugerea fiarelor, pasărilor răpitoare și prinderea braconierilor, premiile prevăzute anual de Direcțiune cu ordine speciale în afară de premiile acordate eventual de Direcțiunea Generală a Vânătoarei din Ministerul Agriculturii și Domeniilor pe baza art. 92 din Legea Vânătoarei.

31. PERMISUL DE VÂNĂTOARE PE DOMENIILE U. D. R.

126. - Vânătorul particular autorizat a vâna pe Domeniile U. D. R. primește un permis de vânătoare din partea Direcțiunii Silvice.

Acest permis este personal și pe el sunt indicate numele, ocupațiunea și domiciliul persoanei căreia i s'a elibe-

rat, numărul permisului legal de vânătoare ce-l posedă, timpul și cantonul unde va putea vâna, specia de vânat, cantitatea vânatului și felul armei, cu care îi este permisă vânătoarea.

127. - Vânătorul autorizat a vâna pe Domeniile U. D. R. este obligat a purta la sine permisul de vânătoare eliberat de Direcțiunea Silvică, Permisul de Port-armă, cum și Permisul legal de vânătoare (art. 20 din Reg.) pe care le va prezenta ca acte de legitimație la cererea personalului U. D. R. și agenților de Stat însărcinați cu supravegherea și poliția vânatului.

Ca regulă generală fiecare vânător particular autorizat de U. D. R. să vâneze pe Domeniu - va fi însoțit la vânătoare de un pădurar U. D. R.

128. - Cunoașterea legilor vânătoarești și respectarea dispozițiilor indicate în permisul de vânat, sunt obligatorii pentru vânător.

32. PRACTICA VÂNĂTOAREI PE DOMENIILE U. D. R.

129. - Practica vânătoarei pe Domeniile U. D. R. se face cu stricta respectare a dispozițiilor legale și Ministeriale în vigoare, cum și a prevederilor regulamentului de față.

130. - Orice acțiune vânătoarească pe Domeniile U. D. R. va avea loc numai în prezența, sub supravegherea și conducerea directă a unui agent silvic special însărcinat cu aceasta și care rămâne direct răspunzător.

131. - La iepuri, în cuprinsul aceleași parcele sau grupe de parcele, este interzis să se facă mai mult decât o vânătoare cu bățăiași în cursul unui an de vânătoare.

132. - Este interzis a se face goane noaptea la lumina lunii.

133. - Este interzis a exercita vânătoarea în timpul nopții cu ajutorul farurilor, reflectoarelor, rachetelor, sau altor izvoare de lumină.

134. - Este interzis a împușca vânatul util în momentul hrănirii lui artificiale sau când este la lingătoriile de sare.

135. - Sub pedeapsa concedierii din serviciu, este interzis personalului silvic de pază și conducere, a împușca sau prinde vânat util fără de ordine speciale în acest sens pentru uzul propriu sau pentru alte scopuri, îndatorirea lui fiind întotdeauna împușcarea vânatului răpitor și ocrotirea celui util.

33. ORGANIZAREA VÂNĂTORILOR CU GOANĂ. INVITAȚII.

136. - Direcțiunea Silvică va organiza când va crede de cuviință, partide de vânătoare la care va putea invita și persoane străine de Societate, care prin zelul lor vânătoresc, sau prin serviciile aduse Societății, ar merita această atențiune.

137. - La Vânătorile organizate oficial de Societate, este recomandabil ca fiecare invitat să primiască o schiță de plan spre a se putea orienta în ce privește terenul, posturile de tragere, dincotro vine goana, precum și celelalte dispozițiuni ale vânătoarei.

138. - Conducătorul Vânătoarei parcurge cu personalul său toate liniile de vânătoare pentru a calcula exact câte bătăi trebuie să facă, fără prea mare grabă și fără întârzieri oboșitoare, - precum și pentru instruirea personalului pe teren.

O goană bună se pune la începutul vânătoarei și alta la încheere.

La fixarea posturilor de pândă sau de tragere se va avea în vedere următoarele norme :

a. - Posturile de pândă se fixează de către conducătorul vânătoarei cu câteva zile mai înainte prin țaruși numerotați.

b. - Vânătorii să aibă vântul favorabil (în față) pe cât se poate pentru a nu fi simțiți și adulmecați de vânat.

c. - Vânătorii să fie pe cât posibil bine mascați prin adăposturi de vedere (crengi, arbori, tufișuri, pietre, etc.)

d. - Vânătorii să se vadă unii pe alții; dacă drumul este drept ei stau pe marginea pădurei din fața lor, dacă drumul e cotit, ei stau la cotiturile lui, pentruca să nu se tragă în linia vânătorilor.

e. - Persoanele de distincție invitate la vânătoare se așează la trecătorile cele mai bune, însoțite de un om ca ordonanță dintre cei mai bine instruiți și cuvincioși. - Pentru celelalte persoane se va trage la sorți locul ce va ocupa fiecare.

f. - Este bine să se trimită câțiva vânători și printre gonași, căci adesea vânatul se întoarce și trece prin linia gonașilor.

g. - Conducătorul vânătoarei se va așeza acolo unde va putea conduce mai bine mersul vânătoarei, - de obicei rămâne la ultimul post de tragere de pe linia vânătorilor.

h. - Vânătorul, în postul său de pândă, curăță crengile uscate și frunzele, ca să nu facă sgomot când face vre-o mișcare.

i. - Vânătorul în post păstrează liniștea cea mai perfectă cu pușca încărcată și cocoșele ridicate, într'o atenție încordată, privind în toate direcțiile și mișcând numai capul.

j. - Vânătorul nu fumează, nu tușește și dacă nu se poate reține de a tuși sau strănuta, să o facă într'o batistă sau în căciulă, înădușit.

k. - Vânătorul să caute a ocupa o poziție strategică, fără a-și schimba locul unde a fost așezat.

l. - Arma trebuie să fie purtată întotdeauna cu țevile în sus sau în jos; este preferabil cu țevile în sus chiar și atunci, când nu e încărcată. Nici odată nu este permis să se țină arma cu țevile îndreptate spre o altă persoană.

m. - Încărcarea și descărcarea armelor se va face numai la posturile de pândă sau de tragere.

Șeful vânătoarei controlează ocazional acest lucru, între bătaii, în mers, sau la locul de repaos. - În orice caz aduce aminte vânătorilor această obligație după fiecare bătae.

n. - Vânătorul așezat în post trebuie să observe bine unde sunt așezați vânătorii vecini și să nu tragă sub nici un motiv în linia lor, ci numai înaintea liniei vânătorilor.

o. - Vânătorul să nu tragă, când linia bățiașilor a ajuns prea aproape, putându-se întâmpla lesne un accident, mai ales când gonașii vin din vale.

p. - Postul de pândă nu se poate părăsi înainte de a se da semnalul de încetarea goanei sau înainte de a eşua hăitașii.

r. - Conducătorul vânătoarei trebuie să explice bine șeful bățiașilor ce goană are de făcut și pe ce distanță se va desfășura. - Trebuie să cunoască bine terenul de vânătoare. El va fixa ora exactă la care începe goana, iar șeful goanei anunță începerea goanei prin sunare din corn.

Se va da totdeauna instrucțiuni personalului și gonașilor cum să țină legătura și care este omul de bază după care se orientează toată mișcarea.

În cazul că se folosesc două echipe de gonași, fiecare echipă va avea alte semnale de legătură.

Manevrele bățiașilor se fac totdeauna prin spatele liniei vânătorilor sau pe alte linii depărtate de cea a vânătorilor.

s. - Goanele la vânatul mare și chiar și la unele animale mici cum e vulpea trebuiesc făcute mai lungi (30-40 minute) însă nu exagerat căci animalul are timp să treacă lateral.

La iepuri bățiile se fac scurte fiindcă iepurile are obiceiul să se întoarcă sau să se tupileze.

t. - Iarna, pe zăpadă, înainte de ziua fixată pentru vânătoare personalul va înconjura terenul ce voim a bate spre a ști ce vânat a intrat și în ce direcție se află.

u. - La goane de iepuri, gonașii trebuie să fie numeroși, să strige scurt, fără larmă mare, să șuere și să lovească cu bețele arborii, sau să se folosească moriști ciocănitore.

La vânatul mare (lupi etc.) trebuie mai puțini bățiași, goana se face în tăcere și se strigă numai când se vede vânatul: lup la dreapta, mistreți la stânga, etc.

v. - Atât gonașii cât și vânătorii, odată ajunși la porțiunea de pădure care urmează a se lua în goană trebuie să tacă și să se fie perfect liniștiți; de aceasta depinde reușita unei vânători mai ales la lup și mistreț.

w. - Linia gonașilor, înaintând cam în semicerc spre cea a vânătorilor, trebuie să se mențină în ordine perfectă fără să se rupă, fără să se strângă și fără să iasă unul în

înaintea altuia. - Baza de înaintare a gonașilor se va da totdeauna pe conducătorul gonașilor din centrul goanei.

x. - Când se aude un foc în linia vânătorilor atenția trebuie îndoită iar gonașii să mărească sgomotul.

y. - Când apare vânatul nu tragem decât atunci când vine în bătaia puștei, - altcum îl lășăm să treacă vecinului.

z. - Vânatul căzut nu se ridică decât după terminarea goanei.

a 1. - Căutarea vânatului rănit se va face numai după dispozițiile luate de conducătorul vânătoarei și anume după terminarea goanei.

b 1. - Asupra căpriorilor și mistreților se va trage numai cu glonț, orice alt soi de împușcătură se va considera ca contravenind legilor vânătoarești.

La vânătoarea de mistreț primul foc al fiecărui vânător se trage în mistreț.

c 1. - În cazul când un vânat este doborât de focurile mai multor vânători, care au tras în acelaș vânat, se va constata cine a fost adevăratul trăgător de către o comisie compusă din conducătorul vânătoarei și alți doi vânători desemnați de acesta, care vor identifica pe trăgător după direcția împușcăturei.

Ca regulă la glonț prima lovitură mortală hotărăște, iar la alicie ultima lovitură care a doborât vânatul.

d 1. Vânătorii și gonașii trebuie să știe unde să se adune după terminarea goanei, trebuie să fie la timp la locul de adunare unde conducătorul vânătoarei va da din nou instrucțiuni pentru așezarea și executarea goanei următoare.

e 1. - Toți vânătorii precum și toți gonașii trebuie să asculte fără cârtire de conducătorul vânătoarei, stând la posturile desenate de acesta.

f 1. - După terminarea goanei se face imediat adunarea vânatului în conformitate cu dispozițiunile luate de conducătorul vânătoarei.

g 1. Vânatul util imediat după împușcare i se golește beșica udului prin apăsare de sus în jos pe burtă, aceasta având influență asupra conservării și gustului cărnei. - Golierea udului se face numai atunci când nu i se scot intestinele imediat.

De asemenea Vierul se castrează imediat după împușcare.

h 1. Vânatul împușcat în intestine sau în stomac se va goli imediat spălându-se numai cu sângele său.

Spălarea cu apă în cazul acesta este interzisă întrucât carnea vânatului întră repede în putrefacție.

i 1. Jupuirea vânatului se va face conform normelor indicate în cap. 41.

j 1. Carnea și pieile se vor pune în camere reci și bine aerisite.

34. VÂNĂTOAREA CERBULUI ȘI CĂPRIOAREI.

139. - Vânărea cerbilor - atunci când excepțional se admite - se face numai la pândă sau urmărire și numai cu armă cu glonț. - (V. art. 31. din Lege).

140. - Vânărea cerboaicelor și a căprioarelor se va face atunci, când interesul buneii prăsiri o va cere și dacă în scopul acesta se va obține o aprobare specială din partea Ministerului de A. și D.

141. - În baza acestei aprobări se va împușca numai exemplarele bătrâne, sterpe, degenerate, neapte pentru regenerarea rasei.

142. - Această operațiune delicată va fi încredințată și executată numai de personalul silvic cu ordin special din partea Direcțiunei Silvice.

35. VÂNĂTORILE DIN ORDIN.

143. - Direcțiunea Silvică poate ordona ori ce împușcare de vânat de pe teritoriul U. D. R. și cel arendat în timpul prevăzut de lege.

144. - La prepararea și împachetarea vânatului pentru transport se vor avea în vedere normele prevăzute în art. 36 și 41.

145. - Organele care au executat împușcarea vânatului în ordin, vor primi premiile prevăzute în tariful anual special.

36. CARNEA ȘI BLANA VÂNATULUI.

146. - Carnea și blana vânatului aparțin Societății.

Carnea se va vinde de către Ocoale la vânători și public după tariful în vigoare.

147. - Blănurile jupuite conform instrucțiunilor cuprinse în cap. 41 a prezentului regulament se vor pune la uscat și apoi se vor expedia Direcțiunei Silvice, unde se vor valorifica în bloc și pe sezon.

148. - Nu se vor expedia la Direcțiune de cât pieile bune care reprezintă o valoare oarecare comercială.

37. TROFEELE.

149. - Sunt considerate ca trofee: Coarnele la cerb și căprior, colții la mistreț, caninii la cerb și măruntaele de la vânatul cu păr.

150. - La vânătorile cu invitații, trofee se cuvin vânătorilor cari au împușcat vânatul respectiv.

151. - La vânătorile din ordin trofee aparțin personalului care a executat ordinul, Societatea având însă dreptul de răscumpărare după un tarif dinainte fixat.

38. COARNELE LEPĂDATE.

152. - Coarnele căzute de cerb și de căprior se adună și se aranjează după numărul anilor, iar coarnele perechi se leagă.

Cele frumoase se vor întrebuința pentru decorarea interiorurilor reședințelor de Ocoale și muzeelor silvice și camerelor de toanelor.

153. - Prisosul de coarne căzute se vor trimite Direcțiunii pentru a fi comercializate.

154. - Raritățile naturale de vânatoare, ciocuri, copite de coarne anormale, precum și fosilele preistorice se vor trimite muzeului silvic al Direcțiunii.

39. ARMAMENTUL.

155. - Armamentul personalului pentru paza și ocrotirea vânatului trebuie să fie întru cât este posibil o armă cu 22 sau 3 țevi.

Armele vor fi întotdeauna bine îngrijite și munițiunile păstrate în bune condițiuni.

156. - Mărimea plumbului de întrebuințat la uciderea vânatului depinde de felul vânatului. - Experiența a stabilit următoarea scală :

1. Glonțul sau plumbul rotund și conic pentru animale cu copită - cerb, căprior, porc mistreț.
2. Poște mari 4.75 mm lupi, vulturi.
3. " mici 4.50 mm " "
4. Alice mari 4.25 mm lupi, vulpi, vidre.
4. mm găște, pasări răpiti mari.
5. Alice mici 3.75 mm iepuri, rațe sălb.
3.50 mm iepuri iarna și pasări.
3.25 mm răpiti mici.
6. Ploae mare 3.00 mm rațe sălb. (vara)
2.75 mm porumbei, iepuri, (toamna) fasani, sitari, potârnicși.
7. Ploae medie 2.50 mm potârnicși (Sept.)
2.25 mm sitari, prepelițe, cârstei, etc.

Ploaie mică 1.75 mm. prepelițe, cârstel.
1.50 mm. graur, sturz, ciocârlan.
1.00 mm. vrăbii, etc.

Pentru No. de alice cât întră la 10 grame servește formula în care R este jumătate din diametrul alicelui în milimetri.

Ex. pentru alice de 4 mm. diametru la 10 grame avem

$$\frac{211}{23} = \frac{211}{8} = 26 \text{ bucăți.}$$

157. - Raportul între pulbere și plumb este în funcție de calibrul armei, de calitate și modul de construcție al țevilor, de lungimea lor, etc.

158. - Intrebuintând pulbere fină de vânat, cu fum, cantitatea l. fabricată în țară și plumbul ordinar, experiența a stabilit următoarele proporții, ca cele mai convenabile pentru armele cu foc central:

Calibru	Pulbere	Alice
	Grame	Grame
12	4.5	35-40
16	4.	30

Decă raportul este în genere de 1 : 9.

Pentru un glonț măsura prafului este de 4 1/2 grame la calibru 12 și 4 gr. la calibru 16.

[40. INVENTARUL DE VÂNĂTOARE.

159. - Pentru toate teritoriile de vânat U. D. R. și arendate se vor ține inventare pe Cantoane și Ocoale în forma unui registru - asemănător celui din condica de serviciu a pădurarului, - în care se vor trece toate obiectele ce aparțin vânătoarei: curse, capcane, rețele, prinzători pentru pa-

sări, lăzi capcane pentru dihori, arme, echipamente, trofee, etc.

Un exemplar din acest inventar se va înainta Direcției, pentru centralizare până la 15 Ianuarie ale fiecărui an.

41. JUPIREA VÂNATULUI.

160. - Vânatul stricător, cu blană, cu excepția bursucului, adică lupul, vulpea, pisica sălbatecă, vidra, dihorul, jderul, etc., se jupează în modul următor:

Vânatul se atâră cu capul în jos de un cârlig puternic, fiind legat cu sfoară de un picior în așa fel ca să se poată deslega sfoara ușor și lega de piciorul celălalt, atunci când am terminat cu unul. - Adecă se pune piciorul într'un laț. Tăiem pielea picioarelor dinapoi pe partea dinăuntru cu un cuțit mic (briceag), - dar bine ascuțit, începând de la degete prin talpă și până spre anus. Pielea se desparte de picior numai cu ajutorul mânei și fără cuțit, care se întrebunțează numai la jupuirea degetelor sau mai bine zis pentru a tăia degetul la ultima încheetură, așa că unghiile să rămâie în blană. Terminând cu picioarele de dinapoi, vom tăia și pielea celor de dinainte de la degete până la piept și le jupuim la fel.

Apoi tăem pielea începând de la anus și continuând dealungul părții de jos a cozii, sau numai până la mijlocul ei, sau cum e mai bine, până la vârf. În primul caz desfacem pielea până unde este tăiată și apoi apucăm coada jupuită cu mâna dreaptă, iar partea nejupuită cu cea stângă, sucind-o până ce iese vârful cozii din blană. Operația aceasta trebuie făcută cu mare băgare de seamă, ca nu cumva să se rupă blana de la coadă.

Mai bine este să tăiem pielea până la vârf și să o despartim cu degetele de coadă. Ultima metodă mai are și avantajul că blana se usucă mai repede, iar coada și așa stufoasă putându-se întinde mai bine, are un aspect mai frumos.

Terminând cu coada și cu cele patru picioare, punem cuțitul la o parte și împingem blana cu ajutorul degetelor

mari, până spre cap. Unde se desprinde mai anevoie, o împingem cu vârful degetelor împreunate.

Dacă vânatul este prea gras, atunci untura de la burtă se poate da la o parte cu briceagul. De altfel nu e nevoie de cuțit fiindcă pielea se jupoaie lesne și trebuie băgat numai de seamă ca să tragem în mod egal de jur împrejur.

Ajungând la urechi, pipăim bine cu degetul rădăcina lor și le desfacem cu cuțitul de cap, rămânând în locul lor numai o gaură rotundă. De aici tragem blana cu mâinile până la ochi, o întindem bine și tăem binișor pielea deasupra ochilor. Lucru principal este, atât aci cât și la urechi, ca să apăsăm tăișul cuțitului bine înspre cap, ca nu cumva să rămână bucăți de blană pe acesta. De aci înainte jupuim tot cu mâinile, ajutând doar cu cuțitul la colțul gurii, până ce blana nu mai e prinsă de corp, decât la vârful nasului.

Atunci tăiem și pielea nasului, astfel ca să rămână pe blană, atunci când terminăm cu jupuirea.

Dacă pe piele au rămas bucățele de carne, le curățăm binișor cu briceagul, apoi întindem blana pe scândură, cu părul înspre partea dinăuntru. Spre exemplu pentru blăni de vulpe, care nici ele nu sunt la fel de mari, ne facem o scândură de circa 180 cm. lungime, având lățimea jos de 30 cm. și sus de 10 cm. Scândura trebuie să fie giluită iar muchiile ei rotunjite. Astfel de scânduri se vor face la fiecare canton.

Pe o scândură de această mărime se pot întinde și blăni de pisică și vidră.

Pentru vânat mai mare sau mai mic, formăm scânduri după nevoie.

Trăgând blana cu părul înăuntru pe scândură, fixăm pielea botului cu un cui mic de muchia de sus a scândurii; tot așa batem un cuișor și pe capătul pielei fălcii de jos ca să nu atârne.

Cuile le batem numai atât cât este necesar ca să țină blana, deci, nu prea adânc. După aceasta întindem bine blana pe scândură, însă nu exagerat, deoarece prin aceasta negreșit că o mărim, dar i se strică și calitatea. Tot așa o batem și la mijloc, cât și deasupra rădăcinei cozii, cu ajutorul unor cuișoare ca să rămâie întinsă. Pentru ca pielea picioarelor și a cozii să nu se sbârcească în decursul uscăturii, tăiem panglici de hârtie atât de late, cât este partea de piele respectivă și le lipim de partea interioară (aceea care a fost către carne), a picioarelor și cozii.

Pielea fiind udă, hârtia se lipește bine de ea, iar pielea extremităților va rămâne plană.

Iarna când nu sunt insecte și pielea nu intră în putrefacție din cauza căldurii, nu este nevoie de o conservare a ei. - Este suficient ca să o punem la un loc răcoros, unde mai străbate și aerul, până ce se usucă.

Vara însă sau toamna (blana de vidră e bună și vara) frecăm pielea sau o presărăm bine cu cenușă cernută prin ciur și cu aceasta o conservăm și o apărăm de insecte.

A pune sare pe blană nu e bine, deoarece o facem prea higroscopică și se va muia de câte ori e timpul ploios, chiar și după ce a fost tăbăcită.

Așa lăsăm blana 2-3 zile pe scânduri, adecă până e aproape uscată. (Nu însă până ce se întărește, deoarece după aceea se întoarce foarte anevoie pe dos).

Luând-o atunci de pe scândură, o întoarcem, fiindu-i astfel acum părul în afară.

O curățim de sânge închegat, etc., îi netezim părul cu o perie și fixând-o ca și mai înainte pe scândură, o păstrăm așa până ce se usucă complect. Apoi o luăm jos de pe scândură și o păstrăm atârnată într'un local aerisit, până ce se valorizează.

161. - *Viezurile* se jupoaie cum s'a arătat mai sus cu aceea diferență că i-se taie pielea și dealungul burții până spre bot, astfel că blana jupuită nu va forma un fel de țevă, ca la celelalte răpitoare, ci se va întinde plană. De altfel și aici trebuie să rămâie atât unghiile cât și botul pe blană. La jupuirea viezurelui, trebuie să lucrăm mereu cu cuțitul, deoarece între piele și carne se află o pătură de grăsime, care nu se desprinde lesne. Blana jupuită o întindem pe un perete sau altă suprafață potrivită, fixând-o cu cuie. - Se lasă cu părul în jos, până ce se usucă bine.

162. - *Pielea vânatului util* reprezentând o valoare mai mică și fiindcă nici nu se folosește ca blană, nu e nevoie să o jupuim cu unghii, bot, etc., de cât dacă avem o comandă specială. O tăiem dealungul burții, până sus, iar pielea picioarelor numai până la întâia încheetură unde o despărțim prin-

r'o tăietură de jur împrejur, de restul pielii extremităților. Urechile însă rămân în piele. Cerbul, căpriorul, se jupoaie mai lesne, porcul mistreț însă numai despărțind pielea de grăsime, tăietură cu tăietură.

163. - Fiindcă mistrețul se împușcă și vara, pielea înținsă trebuie curățită bine de carne și presărată bine cu cenușă, din care punem câte un pumn și în urechi, deoarece aci ouă muștele cu predilecțiune.

164. - Tot așa se jupoaie și iepurele, pe cât se poate și cu blana de pe cap.

ANEXA 1.

{Cap. 32. Art. 128}.

Uzinele de Fier și Domeniile
din Reșița S. A.

Direcțiunea Silvică și Domenială
Oravița

Nr. _____

PERMIS DE VÂNĂTOARE PE DOMENIILE U. D. R.

DI _____ de profesie _____
domiciliat în _____ str. _____ Nr. _____
jud. _____ are voie a vâna ¹⁾ _____ în
teritoriul de vânat U. D. R. pădurea _____ can-
tonul _____ Ocolul _____ în pre-
zența _____ ca delegat din partea Direcțiunei
Silvice.

Arma cu care e permisă vânătoarea este _____
calibru _____

Prezentul permis ²⁾ s'a eliberat la cerere pe baza per-
misului legal de vânătoare Nr. _____ din _____ și este
valabil până la _____

Oravița _____ 193 _____

Dir. Silv. și Domenială :

NOTA.

1. Specia și cantitatea de vânat pentru care s'a dat auto-
rizația de a vâna.
2. Prezentul permis va servi ca act de legitimație împreună
cu permisele legale de vânătoare și port armă și se vor
prezenta toate la cererea personalului U. D. R. și agenți-
lor de stat însărcinați cu supraveghierea și poliția vâna-
tului.
3. Pe lângă taxa prevăzută în tarif pentru vânatul împușcat,
vânătorul mai plătește și diurna agentului însoțitor.
4. Trofeele aparțin vânătorului.

ANEXA 2.

Cap. 30. Art. 126).

PROCES VERBAL DE DELICT DE VÂNĂTOARE.

Astăzi 1) Luni 14 Martie 1930 ora 10, subsemnatul Grumăzescu Ilie, domiciliat 3) în comuna Oravița în calitate de 4) brigadier silvic la Ocolul Oravița, Soc. U. D. R. însoțit de 5) Muntean Ioan, pădurar în cantonul Nr. 97 și Lucur Nicolae muncitor, domiciliat în aceeași comună:

Patrulând pe Șoseaua Națională Anina-Oravița la punctul numit..... în dreptul kilometrului..... am dat
pe 6) 7) din comuna..... No.
casei..... Județul..... în momentul când eșia la
poșea din pădurea Societății U. D. R. luând drumul spre

8) Cercetându-i traistele încărcate, ce avea în spate, am găsit în ele..... kgr. carne crudă de cerb, proaspătă. -

NOTA.

1. Se va scrie exact ziua, luna, anul, ora.
2. Se va scrie numele și pronumele exact al agentului ce cercetează.
3. Se va arăta exact strada, numărul și satul sau orașul unde domiciliază agentul.
4. Se va arăta exact ocupațiunea (funcția) din punct de vedere vânătoresc.
5. Se va arăta exact persoanele de care e însoțit, spunând numele, pronumele și adresa fiecăruia cât de exact.
6. Se va arăta exact numele și pronumele delicventului sau contravenientului.
7. Se va arăta exact comuna str. Nr. și județul delicventului.
8. Se va arăta lămurit, împrejurările în care a călcat legea, arătându-se și ce anume vânat avea împușcat, dacă era însoțit de câine, ce rasă, pe ce proprietate vâna și dacă poseda permisele statului și al proprietarului, dacă a arătat permisul, dacă a amenințat, etc.

Intrebându-l dacă are permis și de unde are carnea, a răspuns..... Arme nu avea (sau avea).

9) Am confiscat carnea,..... kgr. și.....
traiste pe care le.am predat Domnului Șef al Ocolului Silvic
U. D. R.....

Fapta fiind prevăzută și pedepsită de Legea pentru
protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, publicată în
„Monitorul Oficial” Nr. 167/1921 și modificată prin Legea
publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 12 din 12 Aprilie 1923

am dresat prezentul proces-verbal spre a servi la cele
legale,

astăzi

10) **ss. Ilie Grumăzescu**
Brigadier Silvic.

ss. I. Munteanu
Pădurar.

Martori :
ss. N. Bucur
muncitor.

-
9. Speța și dacă e posibil și sexul vânatului.
10. Funcțiunea și calitatea celui ce a cercetat și semnătura sa

ANEXA 3.

PROCES VERBAL DE FLAGRANT DELICT DE VÂNĂTOARE.

No.

Astăzi ¹⁾ la ora luna
anul 193 subsemnatul ²⁾ domiciliat
..... în calitate de ⁴⁾ însoțit de
..... am găsit pe Domn. ⁶⁾
în comuna ⁷⁾ Str. Nr.
ud. , pe terenul de vânătoare aparținător Soc.
J. D. R. și pendinte de Ocolul Silvic la
ocul numit ⁸⁾ (urmează descrierea fap-
tului)

NOTA.

1. Se va scrie exact ziua, luna, anul, ora.
2. Se va scrie numele și pronumele exact al agentului ce cercetează.
3. Se va arăta exact strada, numărul și satul sau orașul unde domiciliază agentul.
4. Se va arăta exact ocupațiunea (funcția) din punct de vedere vânătoresc.
5. Se va arăta exact persoanele de care e însoțit, spunând numele, pronumele și adresa fiecăruia cât de exact.
6. Se va arăta exact numele și pronumele delicventului sau contravenientului.
7. Se va arăta exact comuna, str. Nr. și județul delicventului.
8. Se va arăta lămurit împrejurările în care a călcat legea, arătându-se și ce anume vânat avea împușcat dacă era însoțit de câine, ce rasă, pe ce proprietate vâna și dacă posedă permisele statului și al proprietarului, dacă a arătat permisul, dacă a amenințat, etc.

fapt prevăzut și pedepsit de articol. _____ din Legea pentru
protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, publicată în
„Monitorul Oficial” Nr. 167/1921 și modificată prin Legea
publicată în Monitorul Oficial No. 12 din 12 Aprilie 1923.

Asupra inculpatului s'a aflat și următorul vânat 9) _____

_____ care s'a confiscat de noi și s'a predat Oc. Silvic U. D. R. A.
_____ din _____

S'a confiscat de asemeni dela inculpat. 6) _____

una armă de vânătoare _____ care s'a predat
Postului de Jandarmi _____ spre a o înainta drept
corp delict la Judecătoria de Ocol din _____
odată cu prezentul proces-verbal.

Drept care am dresat prezentul proces verbal spre a
servi la cele legale.

10) _____

Martori asistenți la dresarea
procesului verbal.

-
9. Speța și dacă e posibil și sexul vânatului.
10. Funcțiunea și calitatea celui ce a cercetat și semnătura sa.

ANEXA 4.

No. 709, DECIZIUNI MINISTERIALE.

Noi, Ministru Secretar de Stat ad-interim la Departamentul Agriculturii și Domeniilor. În conformitate cu dispozițiunile art. 29 din Legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, publicată în Monitorul Oficial No. 67 din 27 Octombrie 1921, D e c i d e m :

Art. I. Stărpirea prin otrăvire a animalelor stricătoare și răpitoare nu se poate exercita decât în baza unei autorizațiuni a Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Asemenea autorizațiune nu poate obține decât proprietarul sau arendașul dreptului de vânătoare. Pentru otrăvirea ciorilor însă pot primi autorizațiuni și agricultorii.

Cererea adresată Ministerului se încredințează inspectoratului regional de vânătoare, împreună cu un certificat al primăriei locale, care atestă că petiționarul este proprietar sau arendaș al dreptului de vânat pe un teren din acea localitate, sau agricultor, care dorește să otrăvească ciorile. În cererea pentru autorizația de otrăvire, petiționarul va arăta speciile de animale ce dorește a distruge, pagubele ce suferă de pe urma lor și în mod precis și detaliat locurile unde se va așeza otrava. Se va arăta în petiție dacă se distruge răpitoarele prin ouă otrăvite. Va indica deasemenea numele paznicului de vânat care va face otrăvirea și pentru a cărei pricepere și prudență garantează. În lipsa unui asemenea paznic, priceput, sau fără garanția petiționarului, sau dacă nu el însuși otrăvește, otrăvirea pe teren nu se va putea face decât de personalul însărcinat cu paza vânatului, sau personalul silvic al statului pregătit pentru aceasta și delegat de inspectorul regional de vânătoare respectiv sau de șeful Ocolului silvic, orice cheltueli urmând a fi suportate de petiționar.

Inspectorul regional înaintează Ministerului cererea primită împreună cu avizul său motivat. Ministerul decide asupra liberării autorizațiunii și a termenului valabilității ei. Cantitatea de otravă aprobată se dă din depozitul aflat în dispoziția Ministerului și se expediază prin poștă, recomandat

în fiole pecetluite la adresa Inspectoratului regional de vânatoare, împreună cu autorizația solicitată. Prețul otravei, fixat de Minister, se achită la Minister.

După dobândirea autorizațiunii, cu 10 zile înainte de a proceda la așezarea otravei, cel interesat va aviza în scris atât primăria locală, cât și primăriile vecine, indicând în mod precis terenurile pe cari urmează a se face otrăvirea. - În cazul când otrăvirea s'ar face cu ouă, primăria va îngriji ca aceasta să fie adusă și la cunoștința copiilor, pentru a-i face atenți asupra pericolului. - Primăriile comunale sunt obligate a aduce la cunoștința publică punerea otravei în termen de 24 ore dela primirea avizului.

Cadavrele otrăvite cai, boi, păsări, etc., sânge, untură, ouă, se vor așeza pe terenuri neîntrebuințate ca pășune și în nici un caz unde umblă porci de casă. - Otrava se va pune cât mai departe de drumurile de comunicație și în nici un caz la o distanță mai mică de 200 m.

Locul unde s'a pus otrava, se va indica printr'o tablă cu inscripțiunea: „TEREN OTRĂVIT”. Obiectele sau cadavrele depuse pentru otrăvire vor fi strict supravegiate, autorizațiunea dând drept beneficiarului de a interzice persoanelor străine trecerea pe terenul otrăvit.

Dacă s'ar constata dispariția complectă a obiectului otrăvit, dându-se astfel de bănuț că el a fost ridicat de cineva, cel ce are răspunderea otravei, va raporta de îndată cazul primăriei locale sau șefului postului de jandarmi.

Trecând durata otrăvirii, obiectele otrăvite se vor distruge cu desăvârșire prin îngropare și ardere, avizând despre aceasta autoritatea comunală locală și toate primăriile vecine în termen de 5 zile.

Oricine s'ar servi de otravă fără autorizație, sau nu va lua precauțiunile impuse prin Deciziune, se pedepsește conform art. 15 și 89 din Legea vânătorului, cu amendă dela 100 până la 1,000 lei fără prejudiciul despăgubirilor civile, pentru daunele sau accidentele cauzate prin neobservarea regulilor mai sus stabilite.

Art. II. - D. Director al vânătoarei este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei deciziuni. Dată la 2 Mai 1922. Ministru ad-interim, General de corp de armată Artur Văitoianu. No. 709.

TABLA DE MATERII

REGULAMENTUL VÂNĂTOAREI PE DOMENIILE U. D. R.

PARTEA I.

REGULI GENERALE ȘI LEGALE DE VÂNĂTOARE.

	Pag.
1. Cui aparține vânatul	3
2. Dreptul de a poseda și dreptul de a purta armă de vânătoare și de a ține câini de vânătoare	3
3. Permisul de vânătoare	5
4. Timpul în care vânătoarea este oprită	9
5. Mijloacele prin care se poate vâna	10
6. Dispozițiuni referitoare la câini	10
7. Urmărirea vânatului rănit	11
8. Vânătoarea din oficiu	11
9. Colonizarea vânatului	12
10. Pagube cauzate de vânat	12
11. Păzitorii de vânat publici, sau privați, jurați	13
12. Delicte, contravențiuni și penalități	14
13. Urmărirea delictelor și contravențiilor la Legea Vânătoarei	17

PARTEA II.

VÂNĂTOAREA PE DOMENIILE U. D. R.

	Pag.
14. Ce vânat avem. - „Istoricul”	18
15. Dreptul de a vâna pe Domeniile U. D. R.	25
16. Ce teritorii de vânat avem	25
17. Zona de protecție a vânatului	26
18. Ocrotirea și paza vânatului U. D. R.	26
19. Evidența descărcărilor de armă	26
20. Educația vânătorească a personalului	27
21. Când poate folosi arma personalul U. D. R. față de braconieri	27
22. Creșterea și ocrotirea vânatului	28
23. Construcțiuni de vânătoare	31
24. Distrugerea vânatului răpitor și stricător	35
25. Proporția sexelor	38
26. Recensământul și statistica vânatului	39
27. Rapoarte zilnice în timpul boncănitului	39
28. Rapoarte lunare	39
29. Urmărirea delictelor - Procese verbale	40
30. Premii	40
31. Permisul de vânătoare pe Dom. U. D. R.	40
32. Practica vânătorei pe Dom. U. D. R.	41
33. Organizarea vânătorilor cu goană - invitații	42
34. Vânătoarea cerbului și căprioarei	46
35. Vânătorile din ordin	46
36. Carnea și blana vânatului	47
37. Trofeele	47
38. Coarnele lepădate	47
39. Armamentul	48
40. Inventarul de vânătoare	49
41. Jupuirea vânatului	50

ANEXE:

No. 1 - Permis de vânătoare pe Domeniile U. D. R.	54
No. 2 - Proces verbal de delict de vânătoare	55-56
No. 3 - Proces verbal de flagrant delict de vânătoare	57-58
No. 4 - Deciziunea Ministerială referitoare la stârpierea răpitoarelor prin otrăvire	59-60

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ

REȘITA

Str. 7 Noiembrie nr. 50

77.13.B

CENTRUL DE LIBRĂRII REȘITA
LIBRĂRIA Nr. 2 REȘITA
SECȚIA ANTICARIAT

ANTICARIAT - REȘITA

Lei 7

